

Přílohy

Příloha č. 1

Rozhovor č. 1

16. 4. 2015 Praha

Žena, 17 let, okolí Prahy

Jaký je váš oblíbený zombie snímek nebo seriál?

Tak určitě seriál Živý mrtví (The Walking Dead). Přišla jsem k tomu náhodou, když jsem jednou přišla domů a koukal se na to táta. Usadila jsem se k tomu s ním, no... A pak jsem se už koukala i sama. A pak jsem do toho začala bejt blázen a teď čekám na 6. sérii. Byl to první snímek se zombíkama, co jsem viděla jako a právě, když už dál nic nevycházelo a musela jsem čekat na další díly, tak jsem si to nahrazovala jinde a hledala jiné filmy.

Když zmiňujete tátu, kouká se i celá vaše rodina na seriál?

Kouká se táta, máma si myslí, že to je nechutný. S tátou se pak přeme, kdo je nejlepší postava. Někdy se díváme společně.

Co se vám na tom seriálu nejvíce líbí?

Asi ty zombie, to je moje, a pak ten příběh, nějakou tou svojí logickou strukturou, že ukazuje, co by se mohlo stát, kdyby sem opravdu zombie přišly.

Když vás tedy zajímají nejvíce ty samotné zombie, považujete je jako reálnou hrozbu?

Reálná hrozba to může být. Protože je děsně moc nemocí, ale díkybohu zatím žádná, po které bychom takhle zblbli a jedli se navzájem. Ale je to dost reálný, četla jsem teď nějaký článek, kde se psalo, že se už vědcům částečná zombifikace povedla.

Jaké emoce ve vás ty filmy či samotné téma vzbuzují?

Určitě se většinou bojím, že mi umře má oblíbená postava. Takže jsem po většinu času seriálu napnutá, jak to s ním dopadne. Konkrétně teda mojí oblíbenou postavou je Daryl. Nebo když umře nějaká z hlavních postav, tak je mi to líto, protože se třeba zasloužila hodně o samotný děj, nebo je mi líto, co ty postavy po smrti druhého musí prožívat. Smrt Beth a Tyreese jsem nemohla rozdejchat.

A co se týče samotných zombií?

Já si říkám, co bych já dělala. Jde na vás něco hnusného, rozpadajícího, no prostě „fujky“ a co teda budete dělat, že jo? Takže ve mne zombie vyvolávají samotný strach. Svět nemusí zničit zombie, ale třeba něco jiného, války třeba. A myslím si, že tvůrci používají ty zombie jako takový symbol samotné zkázy. Takže ti filmaři skrytě poukazují na případnou hrozbu.

Baví vás hledat ty symboly?

Baví, i když si jich někdy nevšimnu. Takže chodím na TV Guru, kde to hodně rozebírají. Teď bylo zrovna něco jako 13 věcí, kterých jsme si nevšimli. Tam rozebírají ten seriál a různé symboly. Třeba názvy měst, že jsou podle různých autorů, třeba po Kingovi. Nebo v rámci děje, co se tam asi může stát, čeho si kdo všiml navíc.

Takže si dohledáváte pak informace o dílech i někde dále...

Jo jo. Já se dívám i na americký sitcomy a tam tohleto není, tolik skrytýho. Tak to mě baví, konspirační teorie, co se stane v ději dál, to je zajímavý.

Kde si třeba hledáte další informace?

Na různých amerických stránkách, koukám na blogy, i na stránkách Zombie walku se někdy něco objevilo.

Co vaši kamarádi? Taky sledují seriál, rozebíráte to?

Kamarádi sledovali, ale přestali ve druhé sérii, kde se toho moc nedělo. Takže to neřešíme.

A třeba s tátou?

Jo, s tím to řeším, protože ten si nedohledává informace jako třeba já, a když nějaký díl nevidí, tak se mě pak doptává, co se tam stalo, co má tohleto znamenat. Tak mu říkám, že to musí víc sledovat, že má velký mezery.

Kromě Walking Dead máte oblíbené i jiné seriály či filmy?

Z filmů třeba Světová válka Z. Zde jsou zombíci zobrazeni jinak, ve smyslu, že to jsou lidi, co jsou velmi rychlí a je jich moc díky šířící se nákaze. Ale tam ten pojem zombie znají, na rozdíl od seriálu Walking Dead, kde jim říkají chodci nebo mrtváci, což je teda

strašnej překlad. Nebo 28 dní poté, kde jsou zombie pro mě klasičtější. Nebo jedna hra The Last of Us, kde se zombiím neříká „zombie“, ale quickeři.

Hrajete to?

Zkusila jsem to, ale moc mi to nešlo.

Kdo vás k tomu přivedl?

Můj kamarád, který říkal, že to bude dobrý. Ale nešlo mi to, tak jsem to radši odložila.

Jaký žánr na toto téma vás nejvíce baví, protože jich existuje více – horor, akční, komedie, romantický nebo jsou i dokonce pohádky.

Tak určitě ten hororovej nebo thriller, možná i ten akčňák. Když si vezmete romantickéj o zombících, noo... Teď vzniknul snímek, jak se to jmenovalo, Mrtví a neklidní, myslím? To mi přišlo jako ten děj sem pustit... Co to bylo? Bylo to divný. To neměli nikdy natočit.

Co vám na tom vadilo?

Ten děj mi vadil, že byl divnej. Je tam holka, co má kluka, kterýho kousne zombík, a ona se pak do něj zamiluje. Přišlo mi to fakt divný, protože jestli bude zombie apokalypsa, tak určitě s těma zombíkama přece nebudeme chodit.

Vadí vám to proto, že to je nereálný?

Pokud by se ten zombík nerozpadal, tak by to možná šlo, nevím jako, mně se to nelíbilo, přijde mi to moc přitažený za vlasy, někomu se to třeba líbí, ale mně ne.

Takže vám vadí ta představa, že bychom se zombií nebáli? Ochočovali si je, chodili bychom s nimi...

Ano, přesně tak.

A co komedie?

Komedii jsem ještě asi žádnou neviděla.

Co se všeobecně týče vašeho oblíbeného žánru, tak se vám líbí co?

Mám ráda akční komedie.

Co horory?

Koukám, ale koukám se s někým, na ty strašidelnější hlavně, třeba jako Paranormal activity. Koukám na to hlavně ve dne, v noci se víc bojím.

A zombie vám nepřijdou takhle strašidelné?

Ani moc ne, těch se nebojím. Protože s téma se ještě nic ve skutečnosti nestalo. Za to duchové a tady to nadpřirozeno, o tom slyšíte spoustu historek, konspiračních teorií, že už se někde něco takovýho stalo, tak to se bojím víc. Až bude nějaký případ zombie, tak se třeba bude bát taky.

Takže shrnutě... Vy se na zombie snímky koukáte kvůli spíš atmosféře, příběhové lince a samotným postavám?

Ano, ale prvotní věc, proč jsem se začala koukat, bylo pro to, že to bylo o zombíkách. Ale pak jsem zjistila, že to je spíš o těch postavách a o tom okolo, ale už mě to chytlo.

A co apokalyptický tematika?

Jo, to mám hodně ráda. Je to třeba hodně smutný, ale přišlo mi to i aktuální po roce 2012, kdy se říkalo, že bude konec světa. Jsou to pěkný filmy.

Co vás na tom baví?

Je to něco jinýho. Říkám si, zda by se to mohlo stát, či nemohlo stát. Baví mě na tom ta realita, jestli by to bylo možný. Ale kdyby se to stalo mě, tak mě to asi nebavilo.

Co u vás rozhoduje u výběru filmů?

Většinou se koukám na Československou filmovou databázi, jaké to má hodnocení a jaké jsou tam recenze, nebo taky podle toho, kdo tam hraje, jaký je to žánr, jestli na to mám náladu.

Od čeho odvíjí nálada na daný film?

Když jsem měla den naprd, tak si pustím komedii, abych se spíš rozveselila. Ale když je třeba pátek večer a nemusím druhý den vstávat, tak si pustím klidně nějaký delší, což jsou většinou nějaký akční filmy. Nebo rodiče se někdy na něco koukají, tak se začnu koukat s nima. To záleží. Nálada mi to někdy ovlivní, že si řeknu, jo, teďka mám náladu na nějaký horor, ale někdy je to spontánní.

Vzpomenete si, jaký jste měla pocit, když jste si šla pustit posledně nějaký zombie

film? Jaká nálada tomu předcházela?

Před týdnem, když jsem spala u kamarádek, tak jsem vybírala film a vybrala zombie, a to jsem měla blběj den, byla jsem po rozchodu s přítelem a chtěla jsem najít něco, co bude prostě taková pecka, že to bude všechny bavit a zaujme to. A nelitovala jsem, taky jsem zapomněla na všechny své problémy...

Šlo tedy o odreagování?

Přesně tak.

Máte pocit, že zombie filmy mají tendenci více vyvíjet tlak na emoce?

Já si myslím, že určitě, když si vezmete ten vývoj, kdysi byl velký důraz na zombie a teď je spíš na hlavní postavy, takže je zde větší důraz na ty emoce.

Děkuji za rozhovor.

Jaký je tvůj nejoblíbenější zombie film nebo seriál?

Můj neoblíbenější zombie film je asi Já, legenda.

A co se ti na něm líbí?

Že to není prvoplánově o zombie. (*smích*) Myslím si, že je tam spousta skrytých poselství. Myslím, že to není prvoplánově o zombíkách jako takových, ale že to je o rasismu. Můj dojem je, že to o tom je.

Znamená to, že hledáš symboly i v jiných filmech?

To ne, ale myslím si, že třeba jsou lidé fascinováni tím, že nejde o zombie jako takový, že tam hledají nějaký skrytý význam. Jinej. Většinou. Já teda jo, no.

A to je důvod, proč máš rád zombie?

Já nemám rád zombie. (*smích*)

Myslím tím filmy nebo seriály s tou tematikou.

Mě zajímají zombie filmy nebo katastrofický, postapokalyptický filmy. Kvůli tomu, že nemám moc důvěru ve stabilitu společnosti – dneska, jak funguje. Takže si myslím, že není úplně nereálný, aby se něco stalo. Teď nemyslím, že přijdou zombie nebo něco takovýho. Ale že společnost skončí v nějaký jiný éře, budou změny a lidi nebudou vědět, jak si s nima poradit. To je jedna věc, která mě zajímá. Spousta lidí z těchto filmů žije normální životy a díky katastrofě se dostanou do jiných situací, musí se začít chovat jinak, více přirozeně možná. Zmizí nějaké morální nebo pseudomorální vlastnosti, co měli, přetvářka a tak. Nebo se projevují jiné vlastnosti. Ti lidi se prostě nějak změní většinou.

Máš obavy, že by se tohle mohlo stát v realitě?

Neřekl bych, že mám obavu, ale nemyslím si, že to není nereálný. Věřím tomu, že se něco takovýho stát může, ať už to bude tak, že přijde válka nebo... Třeba Terminátor není zombie film, ale je to podobný téma.

Takže na zombie filmech a seriálech tě zajímá ta postapokalyptická část?

Přesně tak.

**Co jiné subžánry zombie snímků? Akční filmy, komedie, romantické snímky...
Jaký k nim máš vztah?**

Jediný romantický, který jsem viděl, byl asi Mrtví a neklidní. A bylo to docela pěkný. A to je přesně ono, zas tam byla nějaká situace, do které se ti lidi dostali, a museli se začít chovat jinak. Romeo a Julie, on byl zombie, ona člověk, měli se rádi a nemohli se mít rádi.

Co se ti na tomto filmu líbilo konkrétně?

Byl to odpočinkový film. Mně se líbil nápad, někdo vzal Romea a Julii a zasadil do zombie tematiky. Šílený, koukatelný, zajímavý.

Co rozhoduje o tom, když si máš vybrat film, že si ho pustíš?

Občas upoutávka, občas doporučení od někoho, že je ten film dobrej. Nebo si někde něco přečtu o nějaký osobnosti třeba, že o ní byl natočený film, tak se kouknu. Je to různé.

A konkrétně u zombie filmů? Je tam ještě něco navíc, než co jsi vyjmenoval?

Mě nebaví třeba zombie filmy, které jsou jen akční. Jako je třeba Země mrtvých. Ten mi zas tak dobrej nepřišel. Takže spíš hledám ne nějakou řež, ale něco nápaditého, nějakou myšlenku a příběh. A ne jen to, že se tam budou likvidovat zombie. Nebo Resident Evil byl dobrý, ten první film, protože to nebyla jen akční řežba, snažili se tam přijít na to, co se tam stalo.

Jakou musíš mít náladu, abys si pustil horor?

(dlouze přemýšlí) Přemýšlím při jakých příležitostech si pustím horor, jestli to má nějakou spojitost...

Nebo můžeš začít od jiných žánrů, třeba komedie.

Na komedie se koukám málokdy, to opravdu musím mít takovou náladu, že nechci vůbec přemýšlet, jen se chci vyvalit na gauč a kouknout se na něco. Odreagovat se. Ale jako u hororů... Zase já mám radši ty horory, kde je nějaký tajemno okolo toho. Nenapadá mě, jak to popsat, jakou musím mít náladu.

Kdy jsi viděl naposledy nějaký zombie film či seriál?

Nedávno jsem viděl Zombieland, sice to bylo náhodou, protože to zrovna dávali, ale ten mě už lákal, protože jsem o tom slyšel. Navíc o něm dávali krátký pořad na internetu

v rámci jednoho pořadu, který ukazoval nejzbytečnější smrti ve filmu. A na druhém místě byl Bill Murray, jak umře v Zombielandu, tak jsme se na to koukal i z toho důvodu. Ale neměl jsem speciální náladu, prostě to dávali v televizi.

Na horory se rád koukáš radši sám či ve společnosti lidí?

Asi sám.

Máš ve společnosti lidí, kteří se na zombie filmy taky rádi koukají?

Mám, ale nikdy jsme se nedívali nějak hromadně.

A řešili jste nějaký zombie film společně?

Občas jsem si asi s někým povídal, ale nedělám to nějak běžně, nedělám to pravidelně.

Zombie filmy tedy pro tebe fungují tedy spíš jako nějaké odreagování?

Jak kdy, ale třeba Já, legenda jsem si pouštěl v noci, před spaním, dokonce jsem u toho usnul. Měl jsem to vždycky na pokračování. Mně to totiž nepřišlo jako horor. Zombie filmy dle mne nemusí být horory. Někdy se na to možná rád koukám, protože ve filmu je něco, co ve společnosti není. Máš prostě padouchy a hrdiny, víš, kdo je zlej, víš, proti komu bojuješ. V Já, legenda to vlastně není tak jasný, nebo spíš až ke konci, protože hlavní hrdina se snažil všechny zachránit nebo vyléčit, proto si myslím, že to bylo hodně o rasismu, protože se ve filmu hodně zmiňuje Bob Marley, který tvrdil, že rasismus je nemoc, která se dá vyléčit. A ta postava se snažila vyléčit všechny ostatní, aby nebyli zlí.

Měl jsi dobrý pocit z toho, že jsi našel nějaký symbol, který je skrytý?

Ne, to ani ne. Nemyslím si, že by to tam bylo tak skrytý. Ale věřím, že se na to spousta lidí koukla jako klasický zombie film a nevnímali to, ale mně se to právě líbilo jinak, že tam bylo jiný sdělení.

Vzpomeneš si na nějaký snímek se zombiemi, který by se ti nelíbil?

Třeba mě fakt nudila ta Země mrtvých, to byla jen řež, to mě nebavilo. Nemělo to žádnou hlubší myšlenku.

Říkal jsi, že filmy nemusí být jen o zombiích. O čem tedy ještě jsou?

Podle mě jsou o dobru a zlu. Těch témat, kterých tam může být, je děsně moc, akorát jsou zasazeny do nějakého kontextu. Může to být o nestabilitě společnosti nebo to může být psychologické drama, kdy se lidi začnou chovat jinak než se chovali dosud. Souboj dobra a zla opravdu, já nevím. Je to takové drsnější pohádka.

Přijdete ti to tak i ve skutečnosti, dělení dobra a zla?

Právě že ne. Ve skutečnosti není tak jednoduchý zjistit, kdo je ten padouch, rozhodně ne na první pohled. V těch filmech to poznají hned, kdo je zombie. Ve skutečnosti se to nedozvíš.

Je právě ta jednoznačnost to, co tě na filmech baví?

Nemám rád jednoznačnost. Ne, to mě nebaví, není to důvod, proč bych se na to koukal.

Jaké jsou obvyklé emoce, které prožíváš u klasického zombie filmu či postapokalyptického snímku? Aby to bylo konkrétnější, můžeme mluvit o nějakém, který se ti líbí, třeba o filmu Já, legenda.

Ta hlavní postava se tam asi hodně cítila osamocená, byl tam sám v tom městě. Ale tam bylo víc věcí. Byl zodpovědný. Měl toho psa, což bylo taky hezký, protože měl přátelství s tím psem psa. Pak vlastně umře, protože už nikoho nemá, ani toho psa.

Ztotožňuješ se s těmi postavami?

Ani ne jako úplně. Já jsem celkem realista.

Ale myslím v tom, že bys prožíval to, co prožívají oni.

Tak někdy se v něčem najdu, někdy tam jsou určité společné rysy. Každý se asi v něčem někdy najde.

Když má hrdina nějaké silné emoce, třeba smutek, přenesete se to někdy na tebe?

Někdy jo. Když s tou postavou žiješ po celou dobu snímku, tak asi určitě cítím i to, co ta postava v průběhu filmu.

Zombie filmy primárně nevzbuzují pozitivní emoce, ale mají spíše přinést negativní pocity jako strach nebo odpor. Pokud tedy nemluvíme o komediích a těch pozdějších žánrech, kdy mají postavy ze zombií legraci. Jak se cítíš po takovém filmu? Bojíš se rád? Prožíváš rád negativní emoce?

Celý život je podle mě hon za emocema – nějakajma – a je jedno, jestli jsou to špatný emoce. Třeba si myslím, že vyhledáváme trápení láskou, protože je lepší být smutnej než se cítit prázdně. Proto hledáme emoce, proto se koukáme na filmy, proto děláme různý věci, děláme šílené výpravy za nějakou láskou či tak. Kdybych tohle přestal dělat nebo kdybych tohle přestal cítit, tak bych se bál víc. A věřím tomu, že to tak mají i ostatní. Já, legenda ve mně vzbuzovala boj a touhu, odhodlání něco s něčím dělat, protože věřil, že to má smysl. I když byla hlavní postava zničena z toho emotivního hlediska, i když tam byl sám a musel se cítit strašně. A na konci vlastně umřel, aby ochránil něco, co udělal. Přišlo mi tedy, že on sám věřil celou dobu v něco, co bylo důležitější než jeho vlastní život, a ke konci se pro to obětoval. Takže tyhle emoce to ve mně vzbudilo.

Myslíš si, že lidi obecně vyhledávají ve filmech emoce, které jim v životě chybí nebo kterých se jim dostává?

Nevím, co lidi. Vezmu to za sebe. Asi hledám emoce, které mám taky, abych se mohl s tou postavou ztotožnit. Takže spíše hledám to, co mám, než to, co nemám.

Ztotožnil jsi se ztotožnil s postavou Já, legenda?

Moc se mi na něm líbilo, a to mě i fascinovalo, když má někdo něco, čemu věří tak silně, že je ochoten za to položit život. Takovej člověk pro mě znamená to, že našel smysl života. Je to lepší než se bát o život za každou cenu a vlastně nebýt nijak užitečný.

Co říkáš na to, že se zombie objevily už i v takových žánrech jako jsou pohádky?

Tak ono to právě je pohádka pořád. Myslím si ale, že se tím zdrsňuje chování dětí. Já když jsem viděl horor, Predátora, tak jsem z toho jako malej tři noci nespál. Teď jsou ty děti mnohem více otrkaný, nebo možná jinak, jsou spíše otupělý. Smrt ve filmu jim už nepřijde nijak divná nebo děsivá.

Viděla jsem teď i reklamu na panenky, na jejich mrtvou edici...

Hm, to je asi tím, že ty děti jsou čím dál tím víc otupělé. A kvůli tomu, že se to do nich leje horem dolem, musí být reklama ještě výraznější, drsnější, víc křičet, víc být nechutná než předtím, aby to ty děti vůbec vnímaly.

Přijde ti morální zabíjet zombie?

Technicky vzato jsou už mrtví, takže to je otázka, zda jim můžeš ublížit, zda je to bolí. Nejsem na to schopen odpovědět.

Máš nějaký plán, kdyby k zombie apokalypse došlo?

Ne. Nevím, co bych dělal.

Takže nad tím nepřemýšlíš?

Ne, ale přijde mi zajímavé, že se vymýšlí práce pro lidi, co není užitečná, prostě práce pro práci, aby 7 miliard lidí mělo co dělat. Takže ve chvíli, kdy společnost padne, tak bude muset existovat zase práce, co bude mít smysl, která bude užitečná. Asi v zombie filmech nebudeš mít konzultanty reklamy na facebooku... Asi by dostal lidský život větší smysl, než má.

Máš pocit, že lidský život v dnešní době postrádá smysl?

Věřím tomu, že u některých lidí asi jo. Je to šílený, jak chceš udělat smysl 7 miliardám lidí? Co mají dělat užitečného. Nevím. Asi určitě spousta životů smysl má, ale taky bude spousta lidí, kteří nemusí společnosti nic přinést, snaží se na ni spíš vydělat, myslí sobecky či se jím snaží proplout. Neříkám, že život musí být výjimečný, ale měl by se o to člověk snažit, být prospěšný.

Dělat užitečnou práci znamená být prospěšný? Nebo co znamená být prospěšný?

Co znamená dělat práci? Nemyslím práci jako zaměstnání. Být užitečný znamená být pro někoho užitečný. Být užitečný pro své okolí, které je rádo, že jsi jim užitečná, a oni jsou zas užiteční ostatním a tak dále.

Myslíš si, že to tak v zombie filmech tak je?

(smích) No. Někdy jo a někdy ne. Lépe se to v nich odhalí, když je někdo vypočítavej. Neviděl jsem Živí mrtví, ale vím, že tam bude nějaký hajzl, že bude někdo prospěchář. Ale vše se to nějak rychleji prokoukne. Dřív nebo později se to obrátí proti němu.

Co tě primárně na filmech baví?

Můžu mluvit o hrách? Tak mě třeba hodně baví hra The Last of Us, která má poutavý příběh, což se mi líbí. Je to o zombie apokalypse, proti které se brání skupiny lidí a hlavní hrdina je 45letý cynický chlap, který přišel o dceru a následně přežíval v této rozpadlé společnosti. Ujme se pak jedné malé holčičky, kterou musí někam dostat, postupně si vybudují spolu vztah. Bylo to zajímavý. Ale pak tam jsou i situace, kdy se lidé uchylují ke kanibalismu a považují to za normální, protože musí jíst. Což je taky zajímavý, protože jsme v době, kdy jídlo máme, ale koupíme si kuře v růžovém pytlíčku a už neřešíme, kde se vzalo, kdo ho zabil a tak. Je logický, že kdyby tohle přestalo fungovat, lidi se začnou chovat jinak. Je to ale více lidský, není to hraný, jsou to přirozené reakce lidí. Je to zajímavá psychologická věc, protože určitě ne všichni budou schopni tohle udělat, zajistit si potravu, zabít, přes nějaký morální dilema.

Myslíš si, že to je takové vytrhnutí z té naší reality, kterou považujeme tedy za samozřejmost? Když vidíš scénář, kde je vše úplně naruby.

Já to naruby nevidím, naopak si myslím, že dnešní realita je naruby. Spousta věcí je dnes hranejch, všude je přetvářka, nevíš, komu můžeš věřit.

Přijde ti něco negativního na přetvářce?

Přijde, to souvisí s tou užitečností. Přetvařují se nejvíc lidi, co chtějí systémem proplout a nejsou užiteční. Nakonec přetvářka může přetvořit daného člověka a přetvářka se stane jeho pravou tváří, čímž přestane být sám sebou a stane se zombií. *(smích)* Mám radši přirozený lidi.

Děkuji za rozhovor.

Zeptám se na první otázku. Začneme u tvých oblíbených snímků. Jaký je tvůj nejoblíbenější snímek, ať je to seriál nebo film, který je s tematikou zombií?

Tak u mě je to určitě – ne že by byl oblíbený, ale prostě ten... Ta největší klasika, která to všechno způsobila – Noc ožvlých mrtvol, to určitě. Jako nejvíc jsem si pouštěla potom od Romera Země mrtvých, ale to není tak dobrý jako tohle. Moc komerční a všechno, ani ty zombie tam nejsou úplně tak vyobrazený, ale určitě ta Noc ožvlých mrtvol. Ta to všechno spustila.

Takže tě tam spíš zajímal nějaký vývoj žánru, že to začalo tímto filmem?

Nó, nó... Asi tak, že to je vlastně ten prapůvod toho, tak to je pro mě jako nejlepší.

A kdybys měla teď říct nějaký film, který tě zaujal nějak v poslední době?

To byl Shaun of the Dead, ta britská komedie.

A co se ti na ní líbilo?

Právě, že tam byly postavy z britského BBC, takže lidi, které jsem viděla už někde jinde. Líbilo se mi, že to tak spojili... A byla to komedie... A Simon Pegg. (*smích*)

Napadne tě ještě něco navíc? Třeba ten žánr komedie... Nevadí ti to?

Né, já nemám úplně ráda naopak ty moc hororové, kde se řežou a tak všechno... Tohle nadlehčený mám spíš ráda.

Existuje i nějaký snímek, který právě naopak se ti nelíbí, máš k němu spíš negativní postoj?

Film, co se mi nelíbil, a hodně lidí to oceňuje třeba, to je Dead Snow. To je norský film. Mně to přišlo takový jako docela prasárna.

A proč?

No bylo to takový béčkový, jako krok zpět, a to já nemám ráda. Prostě neměli peníze, tak z toho udělali krvárnu, aby to bylo zajímavější. Aj to technické zpracování bylo úplně špatně, aj ten příběh.

Aha, a když je to podle tebe špatně, tak jaký příběh je podle tebe dobrý?

No to byl asi ten z Noci ožvlých mrtvol...

A co přímo na tom příběhu tě zaujalo?

Tak hlavně jsi celou dobu filmu nevěděla, kdo je hlavní postava... Byla tam sice, ale... Viděla jsi to?

Ano, ano.

Tak tam byla ta holka s tím bratrem, jako ze začátku. Tu zabili skoro ke konci a teď jsi nevěděla, na koho se máš zaměřit. Ten černochoch tam celou dobu byl jako taková ta prostě postava vzadu, jako byl vidět, ale málo, a do té doby černoši málo kdy byli jako hlavní postavy, no, a ke konci jak ho zabili – to bylo taky takové nezvyklé...

Takže je pro tebe důležité, když tam jsou nějaké inovované věci, nezvyklé věci?

No, to je jako Hitchcock. Ten to měl taky tak s těmi hlavními postavami, že prostě ji zabil uprostřed filmu a pak jsi nevěděla, co máš dělat... A i ty zombíci, že jsou málo vidět, prostě dobře to propracoval.

Takže máš ráda třeba různá překvapení v těch filmech?

Jo, aj teď jsem viděla nedávno, co to bylo... S tím klukem... Jo, Mrtvá láska?

Jo, já myslím, že jde o Mrtví a neklidní?

To byla taky úplná blbost, ve smyslu že se zombie zamiluje, ale zase to mělo ten „nápad“, jakože se ti zombíci adaptovali do toho běžného života na konci, to byla taky blbost, ale mělo to nápad, a to oceňuji.

Aby se ti film teda líbil, je pro tebe důležitý, jaký má vztah k realitě? Ve smyslu, že to, co je v příběhu, se může stát i ve skutečnosti nebo je to nereálný – jako ti Mrtví a neklidní.

Jako když někdo vymyslí „takový“ nápad, tak proč ne. Nemusí to být reálný. Jako jak je moc reálný, že se lidi tady budou požírat?

Myslíš si, že je to nereálný?

Já si myslím, že jo. Je to nereálný.

Takže nemáš třeba obavu z toho, že nastane konec světa?

Ne, tak takhle ne.

Dobře, a co si teda v tom případě myslíš, že lidi na přibězích apokalypsy světa, což v podstatě ty zombie znamenají, láká?

To bude hlavně asi to přežití, že se někdo vytáhne z toho svého pohodlna, a teď ty sleduješ, jak se s tím vyrovnává. Tak to si myslím, že se lidem líbí. Aj sami lidi, co mají z něčeho obavu, se určitě koukají, jak by to mohlo být a tak...

A ty to tak nemáš?

Jo, já to spíš sleduju jako z toho pohledu, jak se žánr zombie vyvíjí, jak se to mění a obměňuje, jako furt to jsou požírači lidských mrtvol nebo jako lidí, ale vždycky tam někdo vymyslí ještě něco navíc.

A sleduješ všechny filmy s takovýmhle pohledem?

No... Jo.

Takže tě třeba zajímá ještě žánr a v něm sleduješ, jak se to obměňuje a co je v tom nového?

Jo.

Dobře, a zeptám se... Právě v těch zombie filmech jsou už, jak jsme to nakously, trochu subžánry – komedie, drama, horor, akční, romantika... Tak co z toho preferuješ nejvíce?

No, horory určitě ne, to já horory nemám ráda, asi takové to nadlehčené drama, prostě, že to není úplně tak strašné, že by ses na to nemohla ani kouknout, ale zvládáš to v pohodě. Spíš já nevím... Romantika asi ne, komedie, to se zas nedá se říct...

Zeptám se jinak, tak úplně obecně, odjinud... Jaký žánr máš nejraději, pokud tedy nějaký nejraději máš?

Sci-fi.

A když si vybíráš, na co se třeba podíváš, tak co u tebe rozhoduje?

Asi režisér. Akorát ti režiséři, já mam jako svoje favority a ostatní moc neznám. To potom rozhoduje, jak je film ohodnocený nebo jak to lidi berou.

A rozhoduje právě i nějakým způsobem třeba, jaké emoce z toho filmu lze očekávat, že získáš?

Hm, to hodně. Já mam úplně nejradši ty emoční cucáky a černější humor, to mám hodně ráda.

Aha, to je hodně zajímavý. A jaký vliv na tebe má třeba okamžitá nálada, když si vybíráš film?

Asi hodně velký, podle mě každý takhle určuje, co si pustí.

Tak řekněme třeba... Představ si situaci, kdy si chceš právě pustit třeba nějaký ten zombie film, tak jakou k tomu musíš mít náladu?

Tak to já si můžu pustit kdykoliv, já to tak jako sleduju bez nálady. Ale spíš se snažím, aby mě to pohltilo co nejvíc. Ale zase většinou si pustím ty zombie filmy večer, protože se do toho víc vžiju.

Čím myslíš?

Tak jak je tma a atmosféra, víc to doléhá na mě.

Jakože z toho víc cucáš ty emoce?

Jo. Takhle přes den si pouštím jen seriály, Walking Dead nebo něco jinýho...

A jaké emoce máš nejčastěji spojené se zombie žánrem nebo se zombie filmy, které sleduješ?

Ty jo... Asi jsem z toho jako nervózní, když se do toho fakt moc vžiju a mám pocit, že by se to jakože fakt mohlo stát.

A to u těch komedií i těch romantických?

U těch komedií to zas ne, to je takový, že jsem nadšená jenom z toho, že někdo vytvořil něco s takovýmhle žánrem. To jsem spíš nadšená z toho filmařského hlediska.

Jasně, v tom případě se teď budeme věnovat spíše těm klasickým žánrům jako je drama a horor... Takže horory jinak máš ráda?

Právě, já ani Resident Evil nemám ráda, to je už na mně moc hororové. Já mám radši ty, u kterých se neděsím až takhle.

Takže ta primární emoce, kterou v tom vyhledáváš je?

No, spíš jako nadšení, ne že jako strach. Každý nějak chce, aby to na něj nějak působilo, já ani nevím, co mám za emoci u těch zombie filmů... Popřemýšlím.

Dobře, tak... rozhoduje o výběru filmu také to jestli se koukáš sama nebo s někým?

Jó, hodně... To já se většinou koukám s přítelem, někdy za mnou dojde i mamka, to potom musím hodně změnit žánr...

A jak se mění podle toho, kdo se kouká?

Když se koukám s někým, pouštím to, co se líbí všem, protože já se dívám fakt na hrozné filmy... Moje mamka vždycky nemůže dva týdny spát, jak vidí nějaký můj film. Ale přítel je taky na scifárny, nic jiného nemá rád.

A máš i nějaké lidi kolem sebe, co třeba ty filmy vyhledávají?

To ani ne... Jo, mám jednu kámošku, ale ona má spíš ráda jenom Walking Dead, tak takhle to vyhledává. Půjčila jsem jí jednu knížku a říkala, že jí to nebavilo. A ještě mám jednoho známého, ale ten to taky nějak moc neprožívá.

Takže se třeba bavíte se o zombie žánru společně?

Ne, to moc ne. Jsem na to sama. A znáš třeba Z-Nation? To je taky nějaký nový seriál, všichni říkají, jaká je to blbost, ale má to hrozně moc nápadů. Sice zase jako takových blbých, jako jsou v tom filmu Mrtví a neklidní, ale právě to se mi to líbí, kvůli těm nápadům.

Myslíš, že to je důvod, proč chceš studovat film?

Jako zombie?

Teď myslím právě to, že to v tom hledáš.

Jako ty výjimečný věci?

Jo, má to s tím něco trochu společného?

Jó, asi jo. A hlavně mě strašně baví, jak se to obměňuje ty žánry, jako úplně od začátku až do konce.

Jaký aspekt dávají zombie podle tebe filmům z jiných žánrů, co jim to přináší?

No, je to zase nějaká výjimečnost, obměnění tradic si myslím.

Využíváš obsahy filmů nějak ve svém životě?

To asi ne, jako obsahy filmů, to asi ne. Jako oni se někdy prolnou do mého života, já nevím, když jsem třeba před rokem měla fakt stavy, že jsem si za den pustila několik zombie filmů a pak se mi o tom zdálo. Prostě jsem chodila po městě a fakt jsem se bála... Takhle na mě působí víc věcí.

A to ti nevadí?

Né, to je právě super, že člověk přemýšlí takhle jako...

Aha, takže ty jsi ale řekla na jednu stranu, že si nemyslíš, že to je reálné...

To ne, ale prostě to nějak na tebe sáhne. Jako nemůže se to stát samozřejmě, ale...

Nemyslíš si, že to je ten pocit, který vyhledáváš právě ve filmech? Aby tě to takhle zasáhlo?

Jo, já mam strašně ráda filmy, co mě právě zasáhnou a nějak vlastně začnu přemýšlet jinak. Vlastně jsem si uvědomila, že zombie filmy mě donutily k tomu, že si strašně kupuju věci do zásoby. Kdyby se stala nějaká apokalypsa. Mam doma pytle rýže a tak.

Dobry, takže si myslíš, že to není reálné, přesto to ale nakupuješ...?

Apokalypsa je jako reálná, zombie ne.

Takže si myslíš, že nějaká apokalypsa se stát může?

Jako krize, válka, všechno...

A znepokojuje tě to díky filmů víc?

Myslím si ,že jo...

A co ještě děláš kromě toho, že nakupuješ?

Zbraně ještě nekupuju. *(smích)*

Máš třeba nějaký plán?

Né, ale jednou právě jsem si dělala takhle plán, když jsem se probudila ze snu, že celá moje rodina jsou zombíci a všichni mě chtějí zabít. To bylo fakt v tom období, co jsem to sledovala nejvíc. A potom jsem se právě probudila a celou noc jsem nespala a jenom jsem přemýšlela, co bych dělala, kdyby to přišlo... Kde máme auto, kde máme klíčky od auta, abych se co nejrychleji přesunula někam pryč.

Takhle na tebe třeba působí i ty komedie? Protože jsou v podstatě apokalyptický komedie i co se týče zombie žánru...

To, jako jo, ale to je spíš taková oddechovka pro mě.

Myslíš si, že lidi zajímá v seriálech jako Walking Dead a podobně otázka smrti?

Hm, tak zrovna v tomhle je spíš zajímá, jak se vyhnout smrti. Jak ty hlavní postavy bojují proti smrti, aby zůstali naživu. A navíc bych řekla, že v posledním roce se zombie hrozně zpopularizovaly. Aj tento rok vyjde myslím ten film se Schwarzeneggerem, jsem hrozně zvědavá! To bude hrozná blbost!

Proč myslíš, že to bude blbost?

Protože tam hraje Schwarzenegger... To takhle to odstartovala Světová válka Z, před dvěma lety to vyšlo, takže zombie se už dostala do Hollywoodu. Takže teď bude hodně takových filmů, si myslím.

A ty to vyhledáváš třeba i někde jinde než jenom ve filmech a seriálech?

Zombie? No já teď právě píšu povídku na téma zombie. A to právě, jak teď máme tu komunitu na internetu, tak tam je teď soutěž o nejlepší povídku...

Jo takhle, no vidíš to, jsi ale říkala, že kolem sebe nemáš lidi, kteří se úplně věnují tomuhle tématu.

No, to je blízké okolí jsem říkala, ale tamty kluky ze zombie komunity neznám, no.

Takže tam vůbec nikoho neznáš?

Ne.

A jak ses k tomu dostala tedy k tomu fóru?

Myslím, že nějak na CSFD? Ono je to už hodně dlouho, pět let, co jsem se tam zaregistrovala.

A co z toho chceš mít z té účasti ve fóru?

No asi, že já sama jsem už chtěla něco napsat a s klukama si to obměnit, abych viděla, jak oni přemýšlí, a jak přemýšlím já.

A našla jsi něco společného třeba?

Ještě jsem nečetla nic od nich, to až na konci května budu...

A tak tys tam šla primárně kvůli té povídce? Nebo kvůli něčemu jinému?

Tak ze zajímavosti, abych viděla, jak tam o tématu píšou, protože já v tom okolí nemám nikoho, s kým si o tom popovídat.

A právě proto jsi tam šla, že si o tom nemáš s kým promluvit, tak právě tohle tě zaujalo?

Jo, a taky proto, že oni tam doporučují filmy, seriály a taky knížky.

A překvapilo tě třeba něco, co sis tam četla? Že to je jiné, než tvoje názory?

Že se jim líbí to Dead Snow, to byl fakt, oni tam na to hrozně pějí chválu. A já nevím proč vůbec.

A pohádala ses tak s nimi kvůli tomu?

Ne ne, já tam moc nepíšu, spíš jenom čtu.

Napadne tě ještě něco, co tě zajímá na těch příbězích samotných?

Asi to přežití, hodně, jak se lidi chovají...

A jak si myslíš, že se chovají v těch zombie filmech?

Hodně lidí to prožívá jakože v klidu, nevím, podle mě polovina populace by zpanikařila a hned asi za pět minut by byla mrtvá.

Zeptala bych se jestli tě zajímá i na těch filmech určitá otázka humanity, co to znamená být člověkem, jestli to pro tebe nějak definuje, jestli to v tom hledáš nebo vidíš?

Někdy přemýšlím, co je lepší, jestli jako utíkat před těma zombíkama a vědět, že nejsi v bezpečí. Kdyby se to stalo mně, tak já bych se raději zabila, než prostě utíkala celý život před těma zombíkama a hledala nějaké útočiště. Tak o tom často přemýšlím, nad

těmi lidmi, že co je jako tak pohání furt dopředu, pořád hledat nějaké místo, kde budou v bezpečí, to najdou, pak je to v pohodě a pak tam zase přijdou jiní a všechno jim zničí. A tak zase jedou dál a hledají útočiště. Ve Walking Dead je strašně dobře udělaná ta humanita, že oni už našli nějakou komunitu, teď je tam vše v pohodě, ale najednou jsou tam zase nějaký problémy, že se tam perou, zabíjí a tak.

Ty jsi tedy zmínila na začátku, že tvůj nejoblíbenější žánr je science fiction, tak by mě zajímalo proč je to právě science fiction?

Protože to je něco, co bude. A strašně mě to zajímá, jak lidi vyobrazují tu budoucnost, tak to mám na tom nejradši.

Přemýšlela jsi někdy, proč se žánry stále obměňují a inovují?

Já to beru jako ozvláštňení, aby to nebyla furt stejná nuda. Mě úplně teď fascinovalo v tom

Z-Nation, že tam bylo zombie miminko. To bylo jenom v Úsvitu mrtvých, ale bylo tam jen chvíli ukázané, ale v tom Z-Nation tam fakt chodilo ultra rychle a zabíjelo, to bylo hodně dobrý.

Proč se ti to líbilo?

Tak bylo to zas něco nezvyklýho.

A je nějaká hranice, která pro tebe znamená „to už je až moc ozvláštňený“?

To bylo třeba tornádo zombie. Ono totiž, to je od tvůrců sharkanáda, tak oni tam právě v tom Z-Nation udělali tornádo ze zombie, to bylo hodně drsný.

A to už ti přišlo jako moc právě?

Jo. Ale zároveň se mi to líbilo, že prostě se nebojí. Nebo tam udělali tsunami ze zombíků a říkali tomu zunami.

Takže není nějaká hranice, kdy by sis řekla „no tohle už ne, na to fakt koukat nebudu, to se mi nelíbí, to už prostě není možný, nebo hezký“?

To už jsou fakt ty horory, jak oni tam ty lidi řežou a trhají.

A co nemáš ráda na hororech?

Ty lekačky, to mě nebaví.

Takže se nerada bojíš?

Takhle moc ne.

Děkuji za rozhovor.

Jaký je tvůj nejoblíbenější zombie snímek nebo seriál?

Choking hazard.

Pročpak?

Já jsem ten film viděl hodněkrát, a to se bavíme řádově o desítkách zhlédnutí. Už to podle mě přeskočilo stovku. A proč jsem to už viděl tolikrát, tak to je proto, že to pro mě kombinuje jakoby český kvalitní humor, dobrý příběh, je to nízkorozpočtový film a udělalo to přitom „jak se říká“ hodně muziky a kriticky je to rozporuplně přijímáno, jak českými diváky, tak kritikou. Ale pro mne jako diváka je to nářez od začátku až do konce, kromě toho je to dobře obsazený, hraje tam dobrá hudba, Vypsaná Fixa, Noid a další, jsou tam oblíbený vtipy. Ale to gró, proč se na to rád koukám, je to, že to pracuje neotřele s tou zombie tematikou. Ten koncept zombie posouvá z toho klasického diváckého statického vnímání jako hororového monstra do rolí komických figurek, které slouží k tomu, aby posouvaly ten děj dál. Je to film, co si vás dokáže udržet a nabídne něco, co jste samotní od filmu nečekali. Redefinují žánr nějakým způsobem. To, že používají zombie atypickým způsobem, oproti ostatním zombie filmům, vzniká pro mě, jako diváka, prostor pro novou interpretaci zombie jako takové. Pracovali dobře s očekáváním diváka.

Jaké jsi měl od filmu očekávání?

Čekal jsem, že to bude hloupá věc, asi jako když skupina lidí přijede na nějakou chatu, kde je bude postupem času nějaká monstra rozsekávat. Čekal jsem český Evil Dead. A tak to nebylo, bylo to úplně jiné, navíc tam byla Dáda Patrasová a Dušek, jo. A to jsou prostě symboly, které považuju jako typicky české. Proto se to nemohlo prezentovat na mezinárodním publiku. Sice nemám rád české filmy, ale tohle se mi prostě líbilo, protože to bylo právě typicky české a navíc to bylo poměrně i dobře provedené.

Tím, že to bylo české, ti umožnilo se s filmem více ztotožnit? Nebo čím je pro tebe ta „českost“ jako diváka důležitá.

Ten český aspekt jde zde pro mě ten, že se to odehrává jakoby doma. Vtipy padají na úrodnou půdu a dobře to pracuje s publikem, který ten tvůrce potenciálně znát. S tímhle dobře pracujou i jiný filmy, třeba Pelíšky. Sedí to v tom konceptu jako prdel na hrnec.

V čem konkrétně?

Třeba pornojehovista. Tohle Angličanovi třeba nevysvětlíš, proč je tadyta postava hrozně vtipná. Protože oni nemají tolik negativních zkušeností s Jehovistama a není u nich to podvědomí, že by pornoherci byli v něčem divní. Ale když si u nás vezmeš Rosenberga třeba nebo někoho jiného, tak oni mají svojí speciální pozici v český kultuře.

Takže tohle všechno ti běží hlavou, když se díváš?

No.

A kdy si užíváš film?

Když mě překvapuje a není předvídatelný, pokud se podívám na začátek a vím, jak to dopadne, tak mě to nebude bavit. Pak když to dobře pracuje s dialogy a když se to vymezuje pro jiný subkultury. Mám rád, když tam jsou třeba nějaké odkazy pro obyčejného diváka nerozeznatelný, ale pro fandu jsou jako bonus navíc. A když to má spád, což neznamena, že musí být rychlý a akční, ale jako buď vizuálně nebo dialogicky se nenuším. Odsýpá to, nemá to hluchý místo.

Co cítíš, když narazíš ve filmu na „hluchý místo“?

Já se dívám na filmy s tím, že jim dávám tři „striky“. Jakože když mě potřetí zklamou, tak to vypínám či si to pustím na 2 a půlkovou rychlost a dělám si u toho práci, protože to pro mne ztrácí význam. Hluché místo pro mě je to, když ze mne film dělá hlupáka, když mi musí něco již potřetí vysvětlit, protože si myslí, že to nechápu, i když jsem to pochopil už na poprvé, protože to je od začátku jasné.

Tak teď se vrátím k tomu, jak jsi říkal, že tě baví, když jsou ve filmu skryté odkazy, co nepochopí obyčejný divák. Jsou tedy momenty, kdy se naopak cítíš jako „chytrák“, a teď to nemyslím v pejorativním slova smyslu, dejme tomu spíše „výlučně“, když přijdeš na něco, na co ostatní nepřišli?

V té chvíli se cítím uspokojivě. Já čekám, že by to měl být jako obecný trend, co se týče kvalitní tvorby v rámci určité popkultury. Pokud je snímek od toho prostej, tak to pro mě selhává v té premisi, toho, aby to bylo dobré popkulturní dílo. Příklad vezmu mimo žánr teďkon, například Supernatural. Ač se to může zdát repetitivní a natahovaný, tak stále tam velmi dobře pracují s odkazy, používají jména podle členů rockových kapel, odvolávají se na 90 % seriálů, Lost, Dr. Who, Losti... Je to tím prorostlý. Fanbase není

o tom, že vezmeš náhodný lidi a řekneš jim, že budou fanoušky zombie, ale vezmeš fanoušky někoho nebo něčeho a ještě k tomu budete fanoušci zombií a tady máte důvody proč. Teď to nastavil Marvel, jako Marvel Universe, jako obecný trend. Lidi baví, když se propojí různý světy popkultury, když můžeš v díle najít spojitosti a symboly, které patří někam jinam, a ty je znáš, dává ti to pocit superiority, jako intelektuální. Ačkoli to může být triviální, poznat nějaký odkaz k jinému textu, tak se cítíš inkluzivně vůči tomu. Stáváš se součástí něčeho, co není stejné pro všechny. Tuhletu část odkazů vnímá jen část lidí, takže se cítíš být jako část části. Tahle inkluze je hrozně silná pro pocit ze sledování filmů nebo seriálů.

Můžu to chápat, že to takhle funguje i pro tebe?

Jo, já to vnímám stejně. Ten trend tak jako nějak leží, ale já se cítím být jeho součástí.

Teď jsi nějak definoval, co pro tebe znamená dobrý film. Umíš si užít ale i špatný film?

Jo. Takovým případem je Evil Dead. Jakmile se člověk oprostí od toho, že od filmu něco očekává, že chce být baven, tak si to rozhodně více užije. Ale tohle já umím rozlišit, umím u toho vypnout. Dám si u toho pivo, nebo si něco zahraju. Nesleduju to tedy kriticky, ale vycházím z premisy, že to je špatný film, a proto si to umím náležitě užít. Dobrý příklad opačný věci, tedy, kdy nevycházíš z toho, že je to špatný, je třeba Prometheus. Ten film měl obrovské promo, byl tam velkej hype, moc jsem se na to těšil, a když jsem přišel do kina a viděl to, tak jsem byl neuvěřitelně zklamaný.

V jakých situacích si pustíš rád špatný film?

Když mi ho někdo doporučí s tím, že to je fakt špatný film a mám se na něj kouknout. Nemám moc volného času, tudíž jsem teď moc filmů neviděl, až na seriály, kterých jsem viděl asi až nezdravě moc. Ale k tomu abych si pustil film, tak musím najít tu chuť, kterou nenacházím v poslední době často. Nejvíc ale záleží na tom doporučení, když mi někdo řekne „tohle musíš vidět, je to fakt dobrý“ nebo „tohle musíš vidět, je to fakt špatný“. Nezvládám se koukat na průměrné filmy. Italské slasher zombie filmy jsou prostě špatné, ale zase tam uvidíš, jak se zombie pere se žralokem, jo. Nebo Sharknado, u toho si prostě řeknu „wow“. U toho prostě člověk kouká a říká si, to není možný! To nikdo nebyl schopen natočit a u toho se fakt umím pobavit.

Impulz je tedy jenom doporučení, nebo tam jsou i jiné faktory? Nálada?

Nálada hraje velkou roli. Na film se potřebuju koukat buď s někým, s přítelkyní,

kamarádama, když potřebuju někomu vysvětlit nějaký filmový principy, tak mu to názorně ukážu a pak následuje diskuze. Anebo potřebuju se jakoby zrelaxovat, což často nejsem, takže si v neděli pustím nějaký film.

Je jedno jaký žánr, abys byl „zrelaxovaný“?

Jó. Mám seznam filmů, který si chci pustit a který mám seřazený podle důležitosti, ale někdy si vybírám filmy i mimo tenhle seznam. To se pak řídím tím doporučením.

Lze najít nějakou souvislost, kdy se chceš podívat na post apokalyptický film se zombiemi?

Ano. Vím přesně, kdy se tohleto přesně stane, a to bude v září tohoto roku. Mám v úmyslu se podívat na filmy, co vyšly tento rok v rámci zombie žánrů a porovnat to mezi sebou a zjistit, jak se to pohlo dál. Klidně si pustím znova filmy, co mám rád, jako je Fido, Braindead, Choking hazard a porovnáám to oproti těm novým.

Ale když odstoupíš od toho kritického „vědeckého“ pohledu, ale vezmeš to čistě jako divák. Kdy se koukáš na zombie?

Choking hazard je film, co mám rád, a vím, že mě baví a bude mě bavit a že za 15 minut sledování budu spokojenej.

A to tě to baví, i když to vidíš po sté?

Baví, ale neumím to pojmenovat proč. Pamatuju si to nazpaměť, ale i tak nepřicházím o ten divácký zážitek. Prostě si to pustím znova, protože vím, že nebudu zklamaný. Proto si nerad pouštím nové filmy, protože ty mohou zařídit to, že budu zklamaný. A to jsou zombie filmy. Stačí se podívat na přebal toho média a už teoreticky víš, co dostaneš. A je to hrozně upřímný k divákovi. V tomhle jsou i zombie filmy k divákům přívětivé, protože to očekávání budují tak, že člověk dostane to, co chtěl. To je podle mne i důvod, proč se lidi na zombie filmy koukají.

A co ty chceš od zombie filmů?

Dobré hlášky, atypický příběh, nějaký zombie masakr, kdy to někdo přežije, ale přitom tam je nějaká dějová klička. A to je většinou to, co očekávám, a zároveň i to, co dostanu. A pokud tam je i vtip, dobré záběry či dobře udělaný gore, tak jsem vlastně velmi spokojenej i jako divák i jako nekritický divák. Dostanu to, co mám od toho filmu rád, a nemusím si vybírat z toho širokého spektra filmů, ať si vyberu jakýkoli, tak aspoň z 80% dostanu to, co očekávám. Což se mi u jiných filmů nestává.

Podíváš se na nějaký zombie snímek proto, že se dá predikovat, že od toho dostaneš nějaké konkrétní emoce?

Já se chcu buď smát, nebo se chcu bát. Takhle prostě.

Takže se rád bojíš?

Ano, rád cítím napětí, ale bezpečně.

Dokážeš se od toho oprostit, či to někdy promítáš do své reality?

Myslím si, že určitě. Nebojím se vyjít ven, když se předtím koukám na nějaký horor, že na mě něco bafne zpoza rohu. Mám za to, že to umím dobře od sebe oprostit.

Když to vezmu z druhé strany. Pokud něco zažiješ na vlastní kůži, hledáš to ve filmu, tu svou zkušenost, vyhledáváš?

Ne. To, co jsem zažil, to nepotřebuju sledovat ve filmu. Spíš naopak chci zažít emoce, které nemůžu zažít sám, třeba tu zombie apokalypsu. Předá mi to ty emoce, které bych zažil, ale v tom bezpečném světě. Šáhnu si na to, jaké by to bylo, ale po tom, co to vypnu, tak je to pryč, chvilku to přetrvá, ale nijak zásadně to nezmění, jak se na to koukám. Ale běžně se mi stává, že prožívám situace, kdy si řeknu „tohle je jak z blbého zombie filmu“. Jdu potemnělou uličkou, bliká pouliční světlo, teď si říkám, aha, aha, tak teď se otočím a bude za mnou podivně se šourající postava.

Máš nějaký plán, kdyby to bylo jako v tom zombie filmu?

Ne, ale mám kamaráda, nebo několik kamarádů, co mají survival kit pod postelí, kdyby přišly zombie. *(smích)* Ale mají to právě proto, že se na takové věci koukají.

Máš pocit, že se to může stát – zombie apokalypsa?

Může, ale může se stát cokoliv. Ale mám představu, jak bych takovou situaci přežil. Což je téma, o kterém si povídám třeba s kamarádama u piva a tak.

Takže to slouží jako téma s přáteli?

Určitě. Kde sehnat zbraně a kde ukrást motorku, kam odjet...

To jste se takhle domluvili?

Vykrytalizoval z toho takový brněnský plán. *(smích)* Je to docela zajímavý si o tom povídat, protože se člověk dozví spoustu věcí, jak by kdo co dělal a tak. A to ne jen

v rámci zombie apokalypsy, ale v případě, že se stane prostě nějaká pohroma. Myslím si, že fanoušci zombie filmů budou od těch ostatních lidí trošku více připravení, protože mají oné poznatky právě z těch filmů.

Vnímáš to tak ve svém okolí?

Ano, a vnímám to i u těch lidí, se kterými nejsem kamarád, ale bavil jsem se o tom. Ať už jsou fanoušci zombie filmů či tak, tak mají přehled, co by se mohlo dít právě při takové pohromě a jak se zachovat.

Je nějaké téma v zombie filmech, které tě zajímá?

Lidství. Tak, jak to vnímám, tak zombie je ideální monstrum pro člověka. Je to koncentrace veškeré hrůzy pro nás. Ztratíme vládu nad vlastním tělem, životnost je konečná, a že pozbudeme tu institucionální strukturu naší společnosti.

Vnímáš to v těch kreaturách?

Ano, zombie je mrtvá, to tělo i ta mysl ztrácí tu kontrolu, což je velký strach každého člověka – že přestane ovládat své tělo. Ty lidi, co se na ty zombie dívají, tak je vnímají jako děsně podobné bytosti. Vypadají jako my, jsou mrtví a jsou v konečném důsledku nezastavitelní. A všechny ty věci naráží u těch hrdinů těch filmů – na tu svépomoc, lidské hodnoty, vše je v kontrastu. Když někoho před zombiemi zachráníš, tak vznikne silná emoce v dané scéně, a je to něco jiného, než když zachraňují někoho v nějakém jiném filmu. V tom zombie filmu zachraňuješ člověka před něčím neznámým, protože ta zombie může mít mnoho významů – komercialismus komerce s tím, že ty zombie v tomto směru figurují jako žrouti lidí a nedělali nic jiného. Nebo v počítačových hrách mají třeba lidi problém střílet do jiných lidí, ale když tam dáš zombie a řekneš, že to už nejsou lidi, tak ty lidi nemají problém střílet. Zombie je dobrý nástroj k tomu, jak ukázat lidi zabíjet lidi a zaútočit na tu lidskou povahu v samotném divákovi. To ukazuje skvěle *Zombieland*, kdy ty lidi zabíjejí zombie děsně brutálně, ale je to vtipný a zároveň divný. Člověk tam ustříhne zombii hlavu nůžkama, hraje na lopatu jako na kytaru a ty se tomu jen směješ. Ale přitom tam člověk vidí, jak někdo někoho brutálně zabije, i když to je zombie, která má ale asi 90 % shodných vlastností, co má i člověk. Ale kdybys místo zombií tam dala normální lidi, tak se divák už tolik nebaví, naopak, to ho bavit nebude. Ukazuje to pohodlí lidí, jak hledají to své alibi, aby se na ty masakry mohli dívat. To, co je v každém zombie filmu a co tam ty lidi dělají je v pořádku, ale nahraď zombie lidmi, a nikdo se na to koukat nebude a samotný snímek bude odsouzeníhodný.

Tohle všechno si hledáš v tom filmu, přemýšlíš nad tím?

Já jsem si přečetl i nějaké studie o tom, baví mě to. Kdysi mě totiž ty filmy nenechávali chladným, jelikož jsem přemýšlel nad tím, proč jsou tak vražděny samotné zombie. Když jsem viděl, jak souloží zombie ve filmu *Braindead*, jsou propíchnuty smetákem a lidi se tomu smáli, tak jsem si říkal, že tady asi není něco v pořádku. Ve chvíli, kdy jsem se na to koukal, jsem se sice smál, ale jako post efekt jsem se zhrozil, byl jsem až zhnusen, že jsem se tomu vlastně smál. Jen díky tomu, že to byly zombie, mi to vlastně nevadilo, i když ještě před 30 minutama to byli lidé. Prostě to jsou ty zombie filmy, kdy snímek ukazuje hranice toho lidství.

Říkáš, že tohle všechno jsi odhalil až tehdy, když sis něco o tom přečetl. Myslíš si, že až když si o tom něco člověk přečte a dozví se nějakou tu teorii, tak ho ty filmy pak baví více?

Ano. Rozhodně mě to baví více od doby, když jsem se o tom něco dozvěděl. Je to pro mě zajímavější.

Cítíš tedy určitou výlučnost na rozdíl od lidí, kteří o tom tématu třeba tolik nevědí, ale ty filmy se dívají?

Ano. Nechápu, proč se lidí koukají na zombie filmy bez těchto znalostí.

Kdy tě zombie filmy začaly bavit?

Když jsem začal chodit do kina s kamarády. Dali jsme si pivo či nevhodné množství alkoholu a nevhodně jsme to komentovali. Koukali jsme na staré snímky, které byly vtipně absurdní či byly čistě brutálně akční, kdy si člověk neoddechne. A to byl ten náš společný zážitek. Je to prostá zábava pro prosté lidi, ale je to udělané chytrými lidmi, kteří minuli svou cílenou skupinu. *(smích)*

Když srovnáš období, kdy jsi ještě neměl ten kritický základ a znalosti, můžeš srovnat emoce, které jsi u toho měl?

Často jsem byl zklamaný, když jsem se na to koukal, bez té teorie. Internet doporučoval dobré zombie snímky, ale on to byl intelektuální snímek, a to jsem kdysi nechtěl. Kdyby ses podívala na slasher snímek, tak tam není nic jiného než zombie a akční gore nádech. To mě tehdy bavilo, a když jsem to nedostal, tak jsem byl zklamaný. V tu dobu jsem chtěl jen tu akčnost. Za to teď mě baví ta část, co ten člověk na první pohled nevidí.

Děkuji za rozhovor.

Začněme nějak konkrétně. Jaký je tvůj oblíbený zombie snímek, seriál nebo film?

Můj oblíbenej film je Noc ožvlých mrtvol, ta novější verze, tam se mi líbilo, že to je z novější doby, není to z těch 60. let, a že zombíci v tom filmu, jak jsou udělaný, že chodí ani ne moc rychle ani pomalu, ale jako normální člověk, sice nemyslí, ale chovají se více méně normálně.

Normálně – tím myslíš to, jak ty si představuješ, že by se měla zombie chovat?

Přesně. Ne moc agresivní, ne moc rychlý, jako třeba ve World War Z, tam běhali strašně rychle. To mi přišlo moc šílené. Že jsou rychlejší, než jsme normálně my. Což je nereálný.

Je to důležitý faktor pro tebe, aby film vypadal skutečně, aby se dalo představit, že se to skutečně může stát?

Jako jestli je to reálné?

Ano, přesně tak.

Jo, celkem jo. Jsem viděl hodně filmů, ve všem musí platit pravidla fyziky a biomechaniky, přes to vlak nejede!

A když neplatí, tak co?

Tak ten film není nic moc. Podívám se na to, ale že bych se na to podíval podruhé třeba, to ne.

Co myslíš, že se lidem obecně na apokalyptických filmech se zombiemi líbí?

Třeba vize budoucnosti, jak si ji představují, nebo nepředstavují. Dívají se, jaký na to mají názor ostatní, třeba v tom kině a tak.

A jak to vnímáš ty konkrétně? Co tobě se na tom líbí? Na tom příběhu apokalysy?

Mně se líbí, jak to tak do toho žánru sci-fi zapadá.

A co máš rád na sci-fi?

Že to je obraz budoucnosti, jsou tam jinačí zbraně, jinačí technologie...

Takže tě spíš zajímají ty technologie?

No, dalo by se říct.

Dobře. A koukáš se i na jiné žánry než tedy na science fiction?

Jistěže.

Totíž v rámci zombie filmů existuje i více žánrů, jako jsou komedie, akční, horory... Co z toho preferuješ ty?

Spíš komedie.

A to z jakého důvodu?

Rád se zasměju a odpočinu si.

A k hororu máš jaký vztah? Třeba k zombie hororům?

Jo, dobrý. Na hororech jsem vyrostl.

Vyrostl? Od kolika se koukáš na horory?

Mně to sestřenka pouštěla, jak nám s bráchou bylo pět, tak od té doby no.

Jak jsi to snášel od pěti let?

První rok jsem byl jakoby hrozně vystrašenej, ale pak už to bylo dobrý. Teďka už se jen tak neleknu!

A dokážeš si užívat ten strach, že se rád bojíš?

Jo, určitě.

Když si máš třeba pustit nějaký film, co je pro tebe důležitý, aby sis ho vybral?

Hlavně aby nebyl černobílý. Já nemam rád černobílé filmy, no.

A je k tomu nějaký důvod proč?

Ne, prostě je nemám rád.

No a dál? Není to asi jenom o tom, zda je film černobílý...?

Prostě efekty, jestli jsou zombie dobře nebo špatně udělaný a tak.

A jak si zjistíš tyhle informace?

Podívám se na trailer. Pak se kouknu na nějaké recenze a pak se dívám na film.

A záleží ti třeba na tom žánru?

Ne. Od dobrýho filmu prostě čekám, že budu mít buď strach, nebo se tomu naopak zasměju.

No a od čeho se odvíjí, jaké emoce od toho filmu chceš v ten daný moment?

Mně to je nějak jedno, spíš mi jde o to, jaké emoce vyvolá ten film.

Kdyby to byla nuda, tak to ne?

No, to ne.

A je tedy jedno jaké emoce?

Jo.

I ty negativní?

Jo.

Takže se dokážeš koukat na všechny žánry?

Jo, většinou jo.

Sleduješ taky třeba zombie filmy podle nálady?

To ani ne.

Ne? Takže třeba přijdeš z práce, byl to blbý den, máš špatnou náladu, tak co by sis pustil?

Třeba bych si pustil Zombieland, protože u toho se aj zasměju, je to komedie se zombiemi.

Takže je to tak, že když se cítíš špatně, tak si pouštíš spíš filmy...

Veselé filmy.

A když se cítíš dobře?

Tak si pustím taky komedii, protože se rád zasměju! Dobré nálady není nikdy dost!

To je pravda, ale mně jde spíš o to, když tě třeba potká něco špatného, že bys měl chuť se podívat na určitý film. Jestli je tam nějaká spojitost toho, jak se zrovna cítíš, a filmu, na který se chceš kouknout v ten daný moment?

Ta spojitost tam moc není. Když vyjde nový díl Walking Dead, tak se podívám, ať mi je, jak mi je. Jsem zvědavěj na to, co se stane.

Dobře, v tom případě se tě zeptám, co konkrétně tě na tom Walking Dead baví?

Příběh, několik postav, dobře udělaný zombíci, ten příběh navazuje. Takže takhle.

Aha, a když se koukáš na tenhle seriál... Zajímají tě víc zombíci, nebo ti lidé?

Určitě kus z obojího, protože kdybych se na to víc koukal z jedné, nebo z druhé stránky, tak to moc nedává smysl. Ti lidé jsou propojeni s těma zombíkama, snaží se dostat z bodu A do bodu B, je tam děj. Takže tak obecně se na to dívám.

Co tě na zombie příběhu zajímá, co jakoby tu tvojí pozornost upoutá?

Třeba jak se z těch lidí staly ty zombie. Jestli je to vir, nějaká bakterie nebo plyn. Prostě jak se z nich staly ty zombie a jak se chovají.

Bereš to tak, že to může být i návod do reality? Do života?

No, to si nemyslím.

Jakože takhle by se to nestalo? Nebo že by to tak neprobíhalo?

Ne, ne.

Takže nepovažuješ tu možnost, že by zombie vznikly, jako reálnou?

To moc ne. Jsou tady i historie vúdú, tam to hodně figuruje ty zombie. Něco na tom možná pravdy je, možná není. Ale všechno může být.

Co tě na zombie filmech baví zejména?

Asi příběh hlavně.

Jenom příběh? A kdy je příběh špatný?

Když tam za dvě hodiny filmu nic není, to je špatnej film podle mě. U filmu se musím bavit a hlavně se nenudit.

A co to pro tebe znamená to „bavit se“ – jak bys to mohl přiblížit?

Zasmát se, upřímně nad tím uvažovat, jestli je to možné nebo není to možné a tohle to.

Jestli je to možné... Takhle přemýšlíš o všech těch science fiction filmech?

U většiny filmů nad tímhle tím přemýšlím.

Jestli by se to mohlo stát?

Jo jo.

Sžiješ se někdy s postavami v zombie filmech?

No, někdy jo.

U čeho třeba například?

U Walking Dead se mi líbí Daryl.

Co se ti na něm líbí?

No, trochu se změnil, je to lovec. To se mi na něm strašně líbí, díky němu tam vlastně netrpí hlady ta skupina.

Je to vlastnost, kterou oceňuješ i v reálném životě?

Jo, to určitě.

Co to je za vlastnost teda?

Že se umí postarat sám o sebe a ty druhý, že tam vlastně loví ty jeleny, aby měli co jíst.

Takže to je vlastnost, která je pro tebe v reálném životě důležitá. A je naopak nějaká postava, jejíž chování ti vadí?

Jo to je ten policajt, ten si o sobě hrozně myslí, že může být vůdce, a je strašně namyšlenej mi přijde.

Taky to máš tak, že ve svém životě nemáš rád lidi, kteří jsou...

Namyšlení a moc si o sobě myslí, takový lidi nemám rád.

Dá se říct teda, že nějakým způsobem promítáš svoje chápání života do těch filmů?

Jo.

Má vliv na to, jaký film si vybereš, s kým se díváš třeba?

Moc ne. Většinou se dívám sám. Takže se dívám zrovna na to, na co mám chuť.

A tu chuť ovlivňuje?

Jestli mám čas, kolik ho mám, a tak.

Je ještě nějaké téma, které ti přijde na tomhle seriálu nebo na filmech se zombie tématem zajímavé nebo nad kterým se zamýšlíš?

Ani ne. Prostě mám chuť, tak se podívám, nemám chuť, tak se podívám na něco jiného.

Já se snažím přijít na to, proč se podíváš zrovna na film o zombie a ne na něco jiného. Našel bys něco takového, že by sis řekl – Ano! Dneska mam chuť na zombie?

Vždycky, když mě šéf naštvne, tak se pak podívám na něco takovýho.

A když se pak koukneš na film, tak máš lepší náladu?

Jo.

Nemyslíš už na šéfa?

Nemyslím na to, jak ho zastřelit.

Znamená to tedy, že když je nějaký naštvání na někoho, nebo že bys nejradši přerazil někoho, takže rád koukneš na...

Nějaký takový agresivnější film, kde se zabíjí, abych se uklidnil.

To je zajímavé. Myslíš, že takhle funguje třeba i komedie?

Určitě. Já se pobavím, změní se mi nálada, jsem naštvaný, potom jsem v klidu. Já se vlastně uklidňuju těma filmama.

Je teda pro tebe důležitý, aby tě film nějakým způsobem odreagoval?

Ano.

Jsi členem zombie fóra. Jak ses k němu dostal?

Jako slepý k houslím.

Co to znamená?

Že jsem hledal něco jiného, zajímám se o zbraně, což mě náhodou přivedlo na to zombie fórum, no, a tam už jsem se přihlásil a začal jsem tam komentovat věci, do kterých trochu vidím, a začal si rozšiřovat obzor.

Jak se díváš na téma smrti tady u těch filmů? Jaký myslíš, že to má význam – smrt, jak ji pocit'uješ?

Smrti nikdo neunikne, proč se toho bát?

Takže by ses nebál zombie?

Ne, není důvod proč.

Takže bys je dokázal ulovit?

Jo, bez problémů. Já bych se spíš viděl v té roli, že bych hledal přeživší a pak je okrádal, střílel a tak.

Nechránil bys je?

Ne, radši, aby o mně nevěděli, ale já o nich jo.

Jak jsi říkal, že si kompenzuješ nějakým zombie filmem tu agresivitu, kompenzuješ si takhle i jiné emoce?

Ne, jenom tady to. Přijde mi to jednodušší se na něco podívat, než někam jít a někoho zmlátit.

Jednodušší a určitě legálnější. Využíváš nějak obsahy filmů a seriálů se zombie tematikou ve svém životě jinak?

No, tak k úvahám určitě, jak můžou ty zombie existovat, jestli to je alespoň trochu realita a takhle nad tím uvažuju. Dobrý zombie film je ten, co aspoň trochu reálný je.

Respondent č. 6

17. 4. 2015 Brno

Muž, 25 let, Brno

Jaký je tvůj oblíbený snímek, film nebo seriál se zombie tematikou?

Série 28 dní a týdnů poté. To je takovej základ, od kterýho se odpichuju, tím jsem začal. A myslím, si, že zrovna tenhle film mi změnil dost život. Hlavně ten druhý, ten první jsem viděl jen tak 8 krát, 9 krát, ten druhý asi ještě víckrát. A tam to všechno asi začalo.

A jak ti změnil život?

No tak, jednak se mi to dost líbilo, to bylo asi 2003 ten první snímek, a dost mě to upoutalo. On to teda vlastně není zombie film v pravém slova smyslu, ono se to za zombie považuje, protože tam jsou lidi, co žerou lidi. Líbilo se mi to, ale nijak jsem další filmy nevyhledával, občas jsem se spíš tady k tomu vrátil. A potom právě vyšel ten druhý díl a já to zahlídl náhodou na internetu, ten název mi právě něco připomínal, tak jsem si to stáhnul a jen, co jsem si to pustil, tak úvodní scéna mě strašně nadchla. To mi přišlo aj tak skvěle natočený, prostě tam šlo o to... Můžu to odříkat, že?

Určitě, určitě.

Ono právě to se mi líbí obecně na těch zombie filmech. Oni tam prostě seděli doma, měli zatemněná okna, jedli, chystali si večeři, nějaký fazole, z konzervy, co tam našli. A teď tam seděli, mlčeli, aby je nikdo neslyšel a najednou prostě někdo přišel, začal klepat, aby ho pustili dovnitř, tak se rozhodli, že ho pustí, ale smaozřejmě, v tom přišla k tomu ještě banda zombíků. Začli se dobývat dovnitř do toho baráku a tady to najednou začalo. Do té doby to bylo takový klidný ten film, a najednou se to přeplo do akce – bláznivý střih, bláznivá kamera. A teď na to tak koukáš, byla tam skvělá hudba k tomu, ten soundtrack si i teď občas poslechnu, skvěle to do toho pasovalo ta hudba. A najednou se to seběhne tak rychle, všichni utíkají. A najednou tam vidíš v tom tu realitu. Vždycky v těchto situacích vidíš ve filmech, jak si všichni pomáhají a tak dále, ale tady se všichni rozběhli každý na jinou stranu a snažili se zachránit každý ten svůj život. Týpek tam aj potom nechal svou manželku. A jenom utíkal o život, protože ho pronásledovali. A tenhle začátek filmu, to mě fakt zarazilo. Jsem si říkal, ty jo...

Co tě na tom zarazilo?

Zaprvý jsem do té doby nic takového neviděl, zarazil mě nejen způsob natočení, ale taky to, jak to bylo až neuvěřitelně realisticky zpracovaný. A ta scéna mě hrozně vtáhla. Takhle bych si představoval, že by se to mohlo stát. Klid, nikde nic a najednou zběsilost. A pak jsem to viděl ještě několikrát, koukal jsem se na internet, jestli něco takového nemá vyjít a narazil jsem právě na zombie komunitu. Tam jsem se zaregistroval. To bylo asi rok 2008. Tam jsem se právě dostal k dalším filmům, zjistil jsem, že je jich fakt hodně. Nějaké jsem sledoval další filmy, ptal jsem se proč, samozřejmě je tam nějaká ta představa strachu, i když neviděl jsem asi kromě REC a Diary of the Dead – kde mě teda mrazilo na konci v zádech – tak tyhle dva filmy jediný byly takový, že člověka mrazilo. Ale jinak to jsou spíš takové oddechové filmy, komedie někdy... Ale to mě právě baví na Walking Dead taky. Nic se tam neděje, postavy si řeší to svoje, a když si přestanou dávat pozor na ten svět, ve kterém žijou, tak někdo z nich umře. Za trest. Kdyby dávaly pozor, nikomu se nic nestane.

A co konkrétně jsi tedy na těch filmech vyhledával?

Tehdá... Žádný strach. Líbilo se mi téma, prostředí, ať už zombie. Jsou to obživlé mrtvoly...

Takže ti nešlo primárně o zážitek z filmu ale o to téma?

Zážitek taky. Mě prostě to téma začalo zajímat čím dál víc. Pro prostředí postapo. K tomu jsem měl sklony vždycky. A tady je něco přidaného, nejsou to jen prázdné ulice, kde přeživší bloudí a hledají potravu, ale ulice jsou plné zombií, které pro ty přeživší představují nebezpečí. Takže si musí udržet zdravý rozum. Což v těch filmech si neudrží, protože to musí někam pokročit a pokročí to tak, že někdo udělá nějakou nesmysl, aby ho sežrali. Ale to prostředí, téma, davy zombiků, ale hlavně ty krizové situace těch lidí. Většinou se v těch filmech stane nějaká situace, kdy někdo někoho zradí a obětuje ho, aby si zachránil svůj život, a to ať z toho psychologického hlediska si myslím, že tak nějak to funguje ve skutečnosti.

Znamená to, že tě krizové situace zajímají i ve skutečnosti?

Já se jim teda snažím vyhýbat, ale možná právě proto mě zajímá, jak tomu předcházet. Důležitá je příprava. Když jsi připravená, správně, tak je to důležitý. No a právě ty zombie filmy jsou těchto situací, překvapení a zvrátů plný... a ještě ty zombie tomu dodávají svoje, jo, když tam někomu tahají střevo. A pak jsem právě se začal trochu víc zajímat o ten vývoj žánru. Romero, sjel jsem všechny jeho filmy, na wikipedii si přečteš

o historii zombie, mám přečteno i několik odborných knih v češtině, těch moc není, v angličtině jich jsou tuny. Takže postupně se to nějak takhle rozvíjelo. Teď momentálně udržuju ten vztah seriálem Walking Dead a snažím se udržovat tu komunitu. Teď moc nemám čas na nic, zombie šly do postranní, ale už mám seznam filmů, který chci vidět.

Podle čeho sis udělal seznam?

Víceméně ho mám na zombie fóru, tam lidi píšou, postujou někdy různé filmy, tak to mě inspiruje. Dřív jsem hodně sjížděl ty béčkový, levný filmy pro zábavu, to už teď nedělám.

Proč zrovna tyto?

No, já jsem se díval na to, když jsem byl středoškolák, maturitní ročník, takže to spíš tak pro zábavu, třeba Evil Dead 2. Jo, je to hlavně o tom humoru, trochu černějším, někdy hodně šíleně. Třeba ve filmu Undead, jestli znáš, tak tam byly zombie ryby. Prostě něco, co už z paměti člověk nevymaže. Týpek rybaří, spadne mu do kýble s rybami meteorit a ty se promění. Na tom mě bavila ta absurdnost. Vždycky si tam najdeš postavu, který fandiš, ale to je u všech těchto vyvražďovacích filmech.

Jaký musí být zombie film, abys řekl, že je hodný zhlédnutí?

Spíš ty dramatický, který to nebraly s humorem, ale brali to vážně, z toho pohledu přežití. Líbí se mi, když je tam nějaká hlubší myšlenka, třeba Romero má v každém filmu vlastně něco.

Když jsi říkal, že na střední škole ses díval na béčkové zombie snímky a bavil ses.

Co pro tebe představuje ten pojem bavení se? Koukal ses sám, nebo s někým?

Jo, to jsem se smál. Spíš s někým, jen pár filmů jsem se koukal sám, třeba ty REC. To už je takový hororový. Tam jsem hledal tu zábavu. Třeba jsem přinesl noťas do školy a pouštěli jsme si některé ty scénky z blbých filmů, tam jsme se nad tím bavili. Tady mě ještě nenapadlo to nějak řešit do hloubky, hledat tam smysl.

A kdy ses začal zajímat o ty filmy do hloubky?

Hlubší smysl tam nějak spíš vyplynul. Nevzpomenu si na konkrétní čas. Ale na některých těch filmech je hned vidět, že v sobě mají nějakou kritiku společnosti. A asi to začalo na zombie kempech, kam jsem začal jezdit právě se zombie komunitou. Snažili jsme se trochu fórum zprofesionizovat, udělat to trochu vážnější, začali jsme

rozebírat tadyta témata, co to navazují, různý krize... A pak se to rozvinulo, a jak jsem byl na tom prvním kempu, tak tam jsem se nadchnul i pro to přežití v přírodě. Nikdy předtím jsem tohleto nedělal a prostě... Nějakým způsobem k tomu postupně směřuješ. Začneš to jako zábavu, a buď tě to omrzí, nebo koníček rozvineš dál. To je jako začít hrát na kytaru, učíš se, pak umíš, hraješ v kapele, pak na veřejnosti a na koncertech. Tak stejně tak jsem to měl já ten vývoj. Začalo to přes zombie filmy, pak jsem začal být na internetu aktivní a pak jsme to přesunuli do toho reálného života a teď je z toho takový koníček. Řekl bych dlouhodobý. Zombie se se mnou táhnou už mnoho let. Ale říkám, kromě těch pár filmů, tak většina je na jedno brd'o, už jde vlastně jen o to, jak je tam likvidují a rozstřílejí kulometry.

....A to tě taky baví?

Jo. Já jsem byl vždycky i na akčnější hry, střelení a vždycky se mi to v zombie filmech líbilo, taková ta teatrálnost, lítaj ruce nohy vzduchem. V normálních akčních filmech tohle není. Je to strašně nereálný.

Takže tě baví právě to, že to není reálný?

Určitě. Já totiž ve skutečnosti nemám rád násilí, krev, tom use snažím vyhýbat a předcházet a jsem takový pacifista skoro. Ale v těch zombie filmech je to vždycky přehnaný. Jako jo, někdy to realistický je, když si vytlačí oči z důlku, je to brutální, ale to vždycky mezi těmi lidmi, když jde o zombie, tak střílí do davu a je to překrvený a přehnaný. Nereálný, a proto to bereš v klidu.

Co musí předcházet tomu, že si vybereš zombie film?

Vybírám si podle aktuální nálady. Asi když přijdeš odněkud rozjařená, tak si radši pustíš něco veselého, ale naopak, přijdeš z práce, trošku unavená, tak si pustíš nějaký vážnější film, který ti třeba dá nějakou hlubší myšlenku.

Takže výběr filmu je určitou analogií k tvému životu?

To zas ne, neřekl bych. Já jsem o tom nikdy nepřemýšlel, podle čeho si pouštím filmy. Takhle jsem nad tím neuvažoval.

Je nějaký zombie film, který ti vysloveně vadí?

Jo, jeden, který jsem ani nedokoukal. Byl trapně béčkovéj.

V čem spočívá ta trapnost?

Mně nevádí, když je film stupidní, ale musí být zábavný. I filmově se mi zdál hrozně nepovedeně natočený. Byl tak hrozný, že jsem radši zapomněl jeho jméno. (*smích*)

Záleží ti na autenticitě ve filmu, aby sis ho dokázal užít?

Ne, o to mi nejde. Od toho se umím oprostít, ono každý film musí být nějakým způsobem odkloněný od pravdy, aby se na to dalo koukat.

Máš obavu, že by mohla nějaká apokalypsa nastat?

Jo, myslím, že je to běžné, že se to děje. Nemusí to být zrovna globální krize, ale jen nějaká lokální, zemětřesení, povodně, nějaký ozbrojený konflikty třeba. To se u nás asi jen tak nestane, ale třeba na východě to je. Postapo není jen prázdná poušť, jak si to možná někdo představuje. Ale může nastat kdykoli. Apokalypsa pak může trvat třeba jen tři dny. Je to spíš téma krize. A jsme u toho zase. Chování lidí. Máš zbraň, ukradneš to auto, někdo na tebe naběhne, chce ti něco ukrást, co uděláš, zastřelíš ho, když se máš jak bránit? Jo, o tomhle jsou hodně zombie filmy. O chování lidí.

Myslíš, že ti ty filmy nějak pomohly? Využil jsi je nebo využíváš v běžném životě?

To spíš mě obohatila ta zombie komunita, kempy, ale vlastně jo, i ty filmy nějakým způsobem změny tvoje uvažování. Sleduješ situace kolem sebe trochu jinak, než jsi už té pohádce, že se nikdy nemůže nic stát. Já jsem si v rámci tohohle dělal zdravotnický kurz, mám nějaké zásoby na bytě, kdybych uvízl doma na nějakou dobu. Mám lékárničky. Nikdy nevíš, kdy to bude potřeba. Když jsi připravená na tyhle situace, tak máš výhodu. Spousta lidí tohle neřeší, třeba jídlo. Prostě ráno vstanou a jdou si pro čerstvé rohlíky a salám do obchodu. Ani nevědí, jak se to tam dostalo do toho obchodu. Kde to vyrábějí, jak se ty suroviny vyrábějí, že v obchodech nemají sklady. Může to být

V tomhle tě tedy zombie filmy obohatily?

Přesně, v tomhle přemýšlení. Ale celkově mi to obohatilo život kempama a akcema a spoustu nových lidí jsem potkal. Jsem informatik, sedávám u počítače, tyhle zombie mě prostě vytáhly ven. Za ty roky mi to podle mě změnilo život pouze k lepšímu, mám několik nezapomenutelných zážitků. Kdybych se tehdy nezačal dívat na těch 28 dní poté, tak by se tohle asi nestalo, třeba bych se nekoukal na další filmy. Ono to asi souviselo, že jsem byl v teenagerovském věku, kdy se snažíš odlišit a najít si něco jiného. A nikoho jsem neznal, kdo by se na zombie koukal tehdy. Kdyby tam bylo těch lidí plno, tak bych se třeba nedíval. Každý si hledá něco svého, aby se odlišil. Ale pak

jsem si našel tu komunitu, což zase odpovídalo věku dospívání, kdy člověk chce někam patřit, zapojit se, ale zase někam jinam než všichni kolem něj. Takže tohle všechno mělo vliv. Mně to změnilo život jen a jen k lepšímu.

Jak funguje zombie komunita? A teď třeba i v tom vztahu k mediální tvorbě seriálové a filmové?

Zombie komunita vznikla asi 6 let zpátky na internetu, postupně jsme to vypracovali na osobní srazy, rekord je asi 16 lidí, jsou to buď kempy, nebo i symposia, kde se i přednáší, a další různé survival akce. A co se týče filmů, já myslím, že to tam přivedlo hodně lidí, hlavně teď frčí seriál Walking Dead.

Co potom v té komunitě řešíte ohledně filmů a seriálů?

No, dříve jsme to řešili více. Filmy se rozebírali hodně do hloubky a taky i situace, jak moc to je reálný, nebo není. I diskuze k různým filmům byly. Dnes už se to skrouhlo na to, že tam někdo hodí trailer, já k tomu napíšu komentář, někdo napíše, že to viděl. Z diskuzí o filmech se to přesunulo k diskuzím o reálném světě a o přípravě. O Walking Dead se ale diskutuje pořád dost. Na fóru jsme měli i biology, botaniky, takže jsme tam měli i univerzitně podložené názory a shodli jsme se na tom, že zombie nemohou existovat – pokud teda vynecháme magii a kosmické záření z Venuše. Ale takové ty zombie, které jsou jen nakažené virem, který v nich způsobí agresivitu, to jsme řekli, že možné je. Jako pro mě to zombie je, ač asi pro některý ne, jakmile to je agresivní a chce tě sežrat, tak je to zombie. I nějaký drogy to mohou způsobit.

Děkuji za rozhovor.

Začnu konkrétně, jaký je tvůj oblíbený zombie seriál nebo film?

Walking Dead.

Z jakého důvodu? Co se ti na něm líbí?

Rozebírání hlavně charakterů, určitě příběh, určitě jednotlivé konkrétní situace – jak se je snaží vyřešit.

Jaké myslíš situace?

Jakýkoliv, do kterých se dostanou. Do nějaké dramatické situace, kterou musí rychle vyřešit. Jakým způsobem je řeší, když se setkávají s dalšími přeživšími, jak s nimi navazují kontakt, jak si s nimi povídají a dozívají se o okolním světě, od kterého jsou od začátku odřízly. Takže Walking Dead je pro mě momentálně určitě nejoblíbenější seriál se zombie tematikou.

Co podle tebe přináší ta postava samotné zombie do příběhu?

Tak, je to součástí hlavně toho pozadí, protože ty zombie seriály jsou většinou o nějaký katastrofě, co se stane. Vždy to je něco jiného. Pokusy – laboratorní, biologický, někdy to je třeba o magii a ty zombie tam jsou jako hrozba. Protože lidi – ti živí – se bojí, co jim ti mrtví udělají.

Říkal jsi, že tě baví zápletky a dramatické situace, které postavy řeší. Jak s tím souvisí samotné zombie?

Jaký mají vliv? No oni je furt tlačí před sebou, jako ta hrozba za patama a oni ty situace musí řešit, spontánně.

Takže myslíš, že zombie tam vytvářejí ty dramatické situace?

Jasně.

Kdyby sis měl vzpomenout na nějaký opačný příběh, v rámci filmu/seriálu, co se ti nelíbí?

Třeba se mi nelíbí ty splattery, punkový filmy z 80. let, které nejsou originální a jsou naskriptované. Třeba u Walking Dead je skupinka přeživších, je to dramatické, jiné. Předtím to bylo takové nudné.

Co pro tebe znamená, když se řekne „že to není nudné“?

Právě ta dramatičnost, spád, že to odsypá, že tam jsou zvraty, to, co tě připoutá a chceš to vidět do posledního dílu.

Co myslíš, že lidi na postapokalyptických snímcích nebo seriálech láká?

Je to fantazie, aby si lidi mohli představovat situace, co nejsou reálný a prožívat si to dle svých fantazií. Od toho se filmy a seriály dělají.

Znamená to tedy to stejné i pro tebe?

Jasně.

Znamená to tedy, že se to nemůže stát?

Může se to stát, ale pravděpodobnost, že bych to přežil, není vysoká.

Hledáš v zombie filmech i návod, jak tyto situace přežít?

Pokud by taková situace nastala, tak určitě ano.

Máš nějaký plán?

Krizový plán mám. První věc je ozbrojit se, a jelikož je tady v okolí několik kasáren, tak by to neměl být problém, v rámci zombie filmů samozřejmě, ne v případě nukleárního holokaustu. Jsou tady kasárny, kde bych mohl najít zázemí, kdyby byly opuštěný, tak se můžu vyzbrojit. Nákupní budovy tu jsou taky, kde by se člověk mohl obrnit a vydržet nějakou dobu. Blízko je i letiště, takže mám v dosahu případně i únikový plán.

Myslíš si, že samotnou hrozbou jsou zombie nebo lidi, co přežili?

Lidi, kteří přežili, protože jsou více nevyzpytatelný než zombie, u kterých to může člověk více odhadnout, co by takový zombie chtěl asi dělat.

Když se chceš podívat na nějaký zombie film, co od něho očekáváš? Má mít nějaké atributy?

Atmosféru.

Jakou?

Toho postapokalyptického světa, kde se pohybují skupinky přeživších, kteří řeší věci podle svého. Tím, že jsou stále pod tlakem, jsou pořád pronásledováni, tak improvizují, jednají spontánně. Pak to jsou ty klišé, které dělají tyhle zombie filmy.

Jaký žánr filmů máš vlastně nejraději?

Sci-fi.

A postapokalyptický téma je nějakým způsobem sci-fi...

Je to fikce, vědecká – co by se stalo, kdyby se stalo.

Takže tě baví o tom přemýšlet, co by se stalo? Ve skutečnosti?

Určitě, já mám dokonce pocit, že jak mají Američané ty krizové plány, tak jeden z nich je i na zombie apokalypsu. Tak jaký lidi to mohli asi sestavit – fanoušci zombie filmů? *(smích)*

V rámci zombie žánru, co máš nejradši? Horory? Akční? Komédie? Romantické filmy?

Žánr... Horory a sci-fi.

A ten zbytek?

Romantické filmy mě nebaví, komedie, možná jo – Brain dead mě bavilo. A ještě jeden. Jo, ten vlastně se zombiemi ale nesouvisel.

Proč ti vadí ty romantické?

Mám pocit, že to tam nepatří, ale na druhou stranu se téhle kombinaci žánru nebráním, protože může vzniknout něco originálního, něco co je stejně chytlavý, jako oblíbené hororové žánry se zombíkama.

Napadá tě něco konkrétního?

Teď má být nějaký film s Arnoldem, kdy řeší dilema, zda má zabít svou zombifikovanou dcerku.

Ale to není romatické...

Není to romantické, ale vybočuje to z řady. Oni nejsou na pochodu, jako v road movie. On tam musí tu situaci rychle vyřešit, i když jsem to neviděl, upozorňuju, ale neví, jak to vyřešit. Řeší, zda to, co má zastřelit, je jeho dcera, nebo je to vlastně oživlé mrtvé tělo jeho dcery.

Takže ti nevadí, když se film vymyká nastaveným žánrovým pravidlům?

Spíše jsem neviděl romantický zombie film, ale pokud bych viděl něco originálního, zajímavého, tak bych se tomu nebránil.

Kde je pro tebe ta hranice originalnosti a toho, že už to nejde přijmout?

V momentě, kdy se začnu nudit. (*smích*)

Co znamená, že se u filmu nudíš? Jaký v té chvíli film je?

Nezáživnej, předvídatelnej, člověk ví, jak to skončí, a kouká na tu vatu kolem. Třeba film Wyrnwood byl hodně originální, zvratů tam bylo hodně, ale nevymykalo se to tomu klasickému zombie festu.

Když jsi teď definoval, jak má vypadat špatný film, tak jak vypadá ten film, co by sis pustil?

Nastavuji si měřítko tím Walking Dead, to je seriál, který jde tolik do hloubky a detailů, který rozebírá úplně vše, a to mě na tom baví nejvíce. Je to takovej manuál, jak řešit problémy, kterých není součástí a říká si, jak by se zachoval.

A ztotožnění s nějakou postavou?

Ani ne, asi ne.

Ani v konkrétních scénách? Kdy sis řekl, že by ses zachoval jinak?

Třeba postava Ricka, který tam teď řeší dilema „ano nebo ne“, buď tě zastřelím či se připojíš k nám. Tak někdy tam je problém v komunikaci. Je to samozřejmě seriál, který je psaný podle nějakého scénáře, ty dialogy nejsou moc vychytaný. Vypadá to tam, že

tam mají všichni problémy s komunikací. *(smích)* Ale je to spíše pro mě taková inspirace, kdyby taková zombie situace přišla.

Takže bys na místo Ricka se snažil s lidmi více komunikovat?

Ano, více komunikace. Ta nevypočitatelnost těch ostatních přeživších mu ale trochu snižuje možnosti jak komunikovat.

Rozčiluje tě to někdy, když se koukáš na ten seriál a vidíš, jak nějakou situaci řeší?

Jo, tak to určitě.

Rád na to koukáš sám či s někým?

Záleží na situaci. Je třeba dobrý na to koukat s lidma, co to znají, tak je možnost sdílet ty věci, co člověk viděl, ty detaily a popovídat si o tom s ostatními, čeho si třeba všimli, jestli nepostřehli nějaké jiné věci.

Takže řešíte třeba nějaké skryté symboly?

Přesně tak.

A ještě něco řešíte?

Pak se to zvrhne v to, co bychom dělali, kdyby ta zombie apokalypsa začala...

Myslíš si, že ti to slouží i jako nějaký nástroj ke komunikaci? Jako, že se máte o čem bavit?

Je to téma k rozhovoru, a s lidmi, co tenhle žánr baví, tak si s nima můžeš na toto téma povídat.

Našel jsi nějaké přátele takhle díky sledování?

Ne, bavím se o tom s lidmi, které jsem znal už před tím.

Jakou musíš mít náladu, aby sis pustil zombie film?

Je to o tom mít chuť zabít dvě hodiny času a pustit si nějaký film. Pokud člověk má čas a náladu sledovat a dávat pozor a soustředit se na to, co se tam děje. Ale u těch zombie filmů, jako třeba u Walking Dead, tě ten seriál časem pohltí a člověk má chuť se dozvědět, jak to celé dopadne.

Kdybys přemýšlel i o nějakých jiných snímcích, tak to pro tebe není odpočinkový žánr?

Člověk se musí soustředit. Je to film od filmu. Úsvit mrtvých je přímočarý, těch zlomů a zvrátů tam tolik není. Ale zase je tam společná věc u těch zombie filmů. Většinou ten přeživší, který se dostane do party jiných přeživších, tak si vlastně uvědomí, že lidé jsou horší než ty zombie, protože lidé jsou více nevyzpytatelní a dělají si, co chtějí. Nejsou zlí, ale chtějí přežít. A třeba to je tím traumatizujícím prostředím.

Takže zombie odkrývá přetvářku?

Je to takové zrcadlo společnosti. *(smích)*

Oprav mě, jestli se pletu, ale koukáš na to právě proto, že tě baví odkrývat tyhle skryté významy a analyzovat to z nějakého významového hlediska, co to přináší, jak to ty lidi mění a tak?

Symbolika přímo ne. Zombie tematika je daný svět, který se přesouvá z jednoho filmu do jiného filmu, ale jsou tam nějaké odkazy na jiné věci. Jako tomu je třeba u Walking Dead – předchozí díly odkazují na díly, co budou v budoucnu a tak dále. A tohle mě baví, že si člověk skládá takové puzzle. Většinou to je o přeživším, co se ráno probudí a zjistí, že je venku peklo a lidi se mění v mrtvolu, živé mrtvolu, a on neví, proč tomu tak je. A tím postupem, kdy se na to člověk kouká, se dozvídá nějaké informace a pak ve finále si lepí ten obraz o tom, o čem ten film vlastně je.

Jako že tě naplní, když přijdeš na ten smysl?

Neřekl bych, že by mě to uspokojovalo či naplňovalo. *(smích)* Ale je to takový pocit vítězství, že jsem přišel na to, proč tenhle člověk zná tohohle člověka, a jak je to vlastně provázaný, aniž by to ty postavy samy věděly.

Plyne z toho pro tebe pocit výlučnosti, jako že ty to víš, ale ostatní diváci na to nepřišli a něco jim uniklo?

Určitě mám radost z toho, když mohu poučit někoho, kdo to viděl a zná. *(smích)*

Jaké to v tobě vyvolává emoce zombie žánr?

Nevím, jaké emoce ve mne vyvolává hromada oživlých mrtvol, ale nevyvolává to ve mne paniku ani úzkost. Já se na to koukám jako filmový žánr, co mě baví, ke kterému se váže nějaká subkultura. Už dlouho se na tohle téma píšou knihy, točí filmy. Možná

tak emoce na základě něčeho konkrétního, co se v danou chvíli ve snímku děje – setkání postav po delší době vyvolá třeba radost.

Prožíváš emoce těch postav?

Ve Walking Dead jsou hodně vypíchnuté momenty, kdy má nějaká postava radost, a to tak, aby i sledující měl z dané věci radost. Je to podkresleno hudbou, všichni brečí a objímají se. Prožívám to s nima, ale neafektovaně...

Myslíš si, že zombie přinášejí do filmů více emocí?

Určitě, protože nastávají dilemata, kdy onemocní třeba nějaký člen rodiny a oni to musí vyřešit – vyléčit nebo zlikvidovat. Je to jedna ze stěžejních scén v těchto filmech.

Co tě přivedlo k tomuhle tématu? Co byl první film?

Vše začalo Erbenovou Kyticí – Svatební košilí. Tetička mi ji četla a já si představoval, jak se umrlec sápe po nebohé nevěstě. V té době jsem nic takového neznal, aby mrtví se snažili zlikvidovat živé. První film se zombie tematikou byl Duch lesa, Evil Dead a tam už je to vizuální zážitek, který se postupně s věkem prohluboval.

Máš rád gore snímky?

Nevadí mi to, ale vyhledávám spíše atmosféru než ten gore. Evil Dead se odehrává v malé boudičce s tajemným sklepem. V okolí je les a celé se to odehrává na podzim.

Takže ti jde o filmové umění?

To filmařské umění vytváří právě „ten“ dojem, takže hudba, obraz a tak dále. To vše podkresluje ten děj a to, co se tam děje. Ten děj pak může obsahovat klišé, ale když je to dobře zpracované, tak to nevadí. Cílem je navnadit ponurý dojem.

Máš rád ponurost?

Jo, mám.

Proč?

Nevím, není to násilný, je to hloubavý, je to takový mrtvý. *(smích)*

Užíváš si estetiku ponurých nálad?

Určitě.

Tohle vše ale není zrovna spojené s pozitivní náladou.

To ne, ale ve mne to nevyvolává pocit smutku. Ve mně to vyvolává určité uklidnění.

Potřebuješ ve svém životě uklidnění?

Potřebuju hodně ponurých věcí. *(smích)*

Hledáš v těch ponurých věcech něco, co ti chybí běžném životě?

Asi určitě jo. Člověk je v globálním světě obklopen těmi ucelenými pravidly – reklamy a všechno. Všichni by měli být pozitivní. Mně tohle přijde jako druhá strana mince, ten kontrast toho všeho. Extrémně řečeno. Určitý druh úniku a odreagování se.

Pokud se budeš cítit smutně či se ti stane něco špatného ve tvém životě, tak by sis pustil co?

Určitě bych si nepustil něco, co by mi trauma znova připomnělo. Já spíše poslouchám hudbu, ta je pro mě větší únik.

Takže melancholická hudba?

No jasně, jak jinak. Ale není to melancholické, to je leda pro lidi, co to neposlouchají. Já už to znám, tak se ta ponurost z toho dávno vytratila, je to spíše pro mě uklidňující.

Bylo něco impulzem, že jsi začal zastávat postoj k ponurosti a podobnému tématu?

Depresivní tetička, co mi četla Kytici... ty ponuré věci působily tak tajemně a krmily tu fantazii, což mě bavilo a zaujalo mě to. Zaměstnalo mi to hlavu a pak ve finále jsem to začal vyhledávat. A jelikož to není reálný, tak to člověk nachází ve filmu, v hudbě, počítačových hrách.

Dá se to vztáhnout na zombie filmy? Jsou pro tebe ponuré?

Ta ponurost je daná samotným žánrem, i když tu je možnost naděje zvrátit tu apokalypsu. Ta naděje je žene vpřed.

Je ta naděje reálná?

Záleží na scénáristovi. *(smích)* Mě by zajímalo, co by se stalo, kdyby se zombifikoval celý svět. Pak se to řeší atomovkama a tam moc naděje není.

Je pro tebe nějak důležité, jak moc je film autentický?

Přijímám to. Záleží na scénáristovi, ale vychází určitě z něčeho, co se naučil.

V některých filmech jsou takové ty nepravděpodobné naschvály, kdy se věci pokazí v ten nejmíň příhodný moment a asi by se to normálně nestalo – zbraně se zasekávají, vypadávají zásobníky ze zbraní, někdo chce jít na záchod a tím pádem je pak větší pravděpodobnost, že se něco pokazí. Ale s tím se musí v rámci filmu počítat.

Děkuji za rozhovor.

Jaký je tvůj nejoblíbenější zombie snímek nebo seriál?

Zřejmě Walking dead seriál a fajn je na tom to, že to je podle komiksu. A ten komiks je dobrej.

Co tě baví na tom seriálu?

Je to trošku jiný, předtím jsem totiž sledovala Revolution, což pojednává taky o světě po pádu a tak. A tam byli všichni takoví strašně čistí a jako takoví neuvěřitelní, zatímco ve Walking dead mi to přijde takový uvěřitelnější. Ale myslím, si že už by to taky mohli utnout, protože čím delší ty seriály jsou, tím je to pak větší sračka a rozměňuje se to.

Takže je pro tebe důležitý, aby to bylo autentický, realistický?

Hm, autentický, pokud možno realistický jo, no a pak aby to mělo smysl. Aby tam byla nějak dějová linka a zajímavý příběh, a jakmile se to začne vyčerpávat to téma, tak je potřeba to ukončit.

Co tě baví na zombie tématu obecně?

Tak souvisí to s tou postapokalyptickou tvorbou obecně, je to jedna ze součástí toho všeho. Takže jako takový doplněk tohohle toho celého tématu.

Tématu, který tě zajímá?

Přesně tak.

Takže ses ke sledování zombie dostala právě přes „postapo“, nebo nějak jinak?

Já jsem vlastně začala číst knížky, od Jiřího Kulhánka, kde už nějakí zombíci jsou. Cesta krve, ta je zrovna taková typická, tam zombíci byli. Ale ta jeho tvorba mě netáhne jen kvůli zombiím, on má i jiný knížky, kde zombíci nebo nemrtví vůbec nejsou. A jsou taky fajn.

A co podle tebe filmu přináší, když se do něj přidá aspekt zombie? Jako pro tebe?

Asi to, že to vlastně ztělesňuje hrozbu nějakýho rozšířenýho viru. Kdyby něco jako virus chřipky napadlo celý svět, tak tady všichni umřeme, ale není to jakoby na první pohled patrný. Ti zombíci jsou ale vlastně ztělesněním toho viru. Je to hrozný, ta představa, že nějaká moje kamarádka se stane chodící mrtvolou, ta je děsivá. Ale

zároveň poutává a mě zajímá i to, jak se s takovou situací třeba člověk vyrovná, když najednou přijde o celou svou rodinu a to ne formou, že by umřeli, ale tak, že se ze všech stanou tyhle monstra ošklivý.

Takže když to sleduješ, tak tě napadá, co bys dělala ty?

Jo.

Máš nějaké plány?

No, plány nemám, ale s oblibou říkám, že jestli tohle přijde, a to jakákali apokalypsa, nejen tahle, tak se ve finále seberu a půjdu do Náchoda. Protože v Náchodě žije Sandman a s tím bych byla schopná tu apokalypsu nějak, nebo ochotná jako, přežít. Protože on je docela schopnej člověk. Ale jinak si myslím, že bych to přežít vůbec nechtěla, protože to je strašný. Každodenní boj o holej život. Je to fajn na víkend takhle na LARPU, ale ne celoživotně. *(smích)*

Takže myslíš si, že to není úplný sci-fi, ale že se to může stát?

Ano, může se to stát.

Proto je to téma pro tebe lákavější?

Jo. Vždycky když se vrátím z takového víkendu, tak si řeknu: „Uf, to je fajn, že to není ještě.“ Že to bylo to jen jako. Je fajn, okleštit ten život formou: co budu jíst, kde budu spát, komu můžeš a nemůžeš věřit, kam půjdeš na záchod. Pak přijedeš domů, lehneš si do té teplé vody ve vaně, sedneš si na ten porcelánovej hajzl, lehneš si do té teplé postýlky a řekneš si „my se máme ale dobře, ale tak dobře“, a to nechceš měnit.

Když teda sleduješ a prožíváš tyhle postapokalyptický příběhy, znamená to, že si pak vážíš víc toho, co máš?

Jo jo. Ale to jako i po dětském táboře, kde nemáme úplně zázemí. *(smích)*

Co si myslíš o nových žánrech, které se v rámci zombie filmu teď prosadily? Komédie, romantické, akční a tak dále.

Akční dobrý, komedie – jo něco jsem viděla, romantické nevím. Ale já jsem celkem vděčný filmový divák. Já jsem v životě asi vypnula dva filmy, který byly fakt tak příšerný, že jsem to nemohla dokoukat. Jedno byly Černobylské deníky, které nevím, zda se přímo odkazují na zombíky, ale taky tam byla takováhle monstrozita. Tam jsem se nedostala dál než asi prvních 20 minut, protože to bylo fakt pitomý, že to nešlo.

Romantický, to je divný. Ze zombíka prostě neuděláš romantickou věc, to není romantický.

Vadí ti, že to je nereálný?

Vadí mi to, protože to je zvrhlý, ujetý prostě. Je to nemožně nereálný, absurdní. Kdybych si řekla, že svět se mění v zombíky a já se jako do jednoho zamiluju? Asi se neumím vcítit do toho hrdiny. Nemusí to být reálný, pro mě to nemusí být reálný, já mám ráda i třeba fantasy. Já jsem ochotná uvěřit, že tady někde potkám jednorozce, když se o tom přesvědčím vnitřně, ale některý věci prostě nejdou.

Takže když něco sleduješ, tak se vcítuješ do hrdiny, ztotožňuješ se s postavama?

Jo, přesně.

A v zombie filmech by ses ztotožnila s kým?

No, s tím hlavním hrdinou, který se snaží přežít, že jo. Samozřejmě s tím kladným hrdinou, protože pokud ta společnost dokázala fungovat na nějakým principu nebo morálních zásadách, že se tady nevraždíme na setkání a tak, tak to jde i po tom pádu, a že budou potřeba i ti hodní lidi.

Když se rozhoduješ, že se podíváš na film, tak co je pro tebe důležité? Momentální nálada nebo něco jiného?

Momentální nálada určitě, pak taky zda mi někdo dal na ten film dobrý reference, to je pak daleko větší motivace se na film podívat.

A v případě konkrétně zombie filmu?

Dost často na takovýchle filmy koukám před LARPama, abych se naladila na tu akci.

Ted' budeme mluvit o těch klasických žánrech zombie filmů– hororový, akční. Ne o komediích. Co očekáváš od filmu? Jaké emoce?

Musím fandit tomu hrdinovi, aby porazil toho nepřítele, ať je to kdokoli. Aby přežil a aby ho nekousl zombík.

A jak se vztahuješ ke strachu? Bojíš se ráda?

Jako jo, bojím se ráda, ale ne úplně moc. Ráda se bojím o toho hrdinu. Je pro mě zajímavý, co bych ve stejné situaci dělala já, jak moc bych se bála, jak moc bych se dokázala postavit tomu strachu na jeho místě. Takže v tomhle směru přemýšlím o tom

strachu ve filmu. Že bych musela zabít někoho ze svých přátel, zachránit člověka, na kterého jde zombie. Prožívám to více skrz tu postavu, než že bych se bála, já, vidím tam toho zombíka a je to ošklivý. Z toho nemám strach. Mnohem horší je pro mě ta představa, když se vcítím do postavy, že by se to stalo mně, jak bych zareagovala, jestli bych to ustála.

Děkuji za rozhovor.

Příloha č. 2**Informantka č. 8****1) Jaký je tvůj oblíbený zombie film nebo seriál? Proč? Co se ti na něm líbí? V čem je lepší než jiné snímky?**

Mou srdcovkou bude asi navěky The Walking Dead a Braindead. Jedno je seriál, druhý film, a každý je trochu jiný. Braindead byl první opravdu běčkový zombie, který jsem viděla, a tehdy jsem vůbec netušila, že to natočil ten samý režisér, co má na svědomí mého oblíbeného Lord of the Rings. Vždycky jsem měla ráda různé morbidní ujetosti, a Braindead tohle právě splňuje úplně do puntíku. Na The Walking Dead se mi líbí ta hra na skutečnost, u které si představuju, že se to opravdu stalo a co bych dělala já, kdybych čirou náhodou přežila zombopandemii. Mám obecně radši postapo filmy působící reálně, než kečupový krváky. Na ty musím mít vyloženě náladu.

2) Je nějaký zombie film nebo seriál, který by se ti nelíbil? Proč?

Myslím, že Dead Pit mě moc nenadchlo, to bylo takový nijaký. A potom švédská Vittra, to mi připadalo jako pokus o to stvořit americký velkolepý horror (skupina mladých lidí na místě s tajemnou a děsivou minulostí neuposlechne varování), s tím, že to bohužel skončilo velkolepou nudou. V Dead Set mě zas rozčilovalo, že zombies sprintují, což je možná tím, že jsem konzerva a zombies se v mém vesmíru prostě jenom šourají.

3) Co tě přivedlo ke sledování zombie snímků?

Moje posedlost vším, co se týká smrti. K čemuž neodmyslitelně patří i oživlí mrtvů. Toho, že mrtvý ožije, resp. se probudí pohřbení zaživa, se velmi obávali lidé v 19. století. To je zase další moje posedlost. A jde to ruku v ruce. Člověk 19. století nad smrtí přemýšlel mnohem víc než my dnes, protože ji měl tak nějak víc na dosah na ruky na rozdíl od sterilního 21. století. Ale to už odbočuju.

4) Mají vliv na tvé sledování zombie příběhů lidé ve tvém okolí – přátelé, rodina? Bavíte se o tomto tématu? Co případně rozebíráte?

Mí kamarádi ví, že mám poměrně morbidní záliby a většinou jsou ochotní to se mnou rozebírat. Doma nad tím už mávají rukou a doufají, že z toho ještě vyrostu. Pak mám ale zvláštní skupinu kamarádů a známých, což jsou lidi, kteří jsou stejně jako členy zombie fóra, a tam se pak konverzačním tématům meze nekladou. Většinou jde o debaty na téma survival, protože zombie tematika je pořád podřadným pojmem postapo tematiky,

a tam jde hlavně o to jak přežít. Takže celou zombie tematiku vnímám spíš jako survival než jako kečupový filmy k chroustání popcornu.

3) Jaký filmový žánr máš nejraději? Proč?

Apokalyptický filmy a v naprostém protikladu k tomu zbožňuju viktoriánský romance. Asi potřebuju tušit, že i přes všechny ty katastrofy se lidi ještě občas mají rádi.

4) Co říkáš na nová spojení zombie a komedií nebo romantických filmů? Na to, když zombíci jsou zdrojem humoru nebo jsou schopni myslet/cítit?

Nic proti tomu. Občas se to myslím povede dost pěkně, jak dokazuje třeba Fido. To je jeden z nejroztomilejších zombie filmů, co znám. Myslím, že spojení zombie a romantiky souvisí s tím, že už zkrátka došla klasická témata. Točit pořád dokola prchající skupinky nebožáků nemůže nikoho bavit donekonečna a diváci už se tím možná taky cítili přehlčení. Klasická zombie by si myslet nebo cítit neměla, ale pokud se tahle novinka užije nějak rozumně, tak proč ne? Taky by se to možná dalo považovat za určitou společenskou satiru – spousta z nás se už dneska jako cítící zombie chová. Stačí se rozhlídnout v pondělí ráno v MHD.

5) Jak ses dostala k zombie komunitě – a co ti to přineslo/přináší?

Hledala jsem nějaký film. Už nevím, co to bylo, ale narazila jsem na stránky zombie komunity. Tak jsem zajásala, že jsem našla místo, kde se evidentně schází podobní úchylové jako já. V porovnání s běžným členem fóra jsem viděla velmi málo zombie filmů, počítačový hry jsem nehrála a zombie knihy mě zatím z literárního hlediska moc nenadchly. Takže se někdy nechytám. Ale našla jsem tam pár kamarádů, se kterými jsem docela často v kontaktu, podnikáme o víkendu různé akce, sestávající z toho, že si postavíme stan a pak si střílíme z luků a kuší a diskutujeme o tom, co by nás případně mohlo zaskočit během apokalypsy. Vlastně jsem s nimi teď v kontaktu víc naživo než namrtvo, na fóru. To, co děláme, mi připomíná skautský tábory, na který jsem dřív jezdila, ale jako dítě jsem si je tak moc neužila. Teď jsem to v sobě zase nějak objevila apokaždé se těším na další únik z civilizace.

5) Jaký máš vztah k hororům?

Kladný. Na druhou stranu mě málokterý horor nadchne. Nejvíce mě děsí ty, kde je zdrojem zla člověk, a ne nadpřirozená síla. Na druhou stranu mě baví i viktoriánský duchařinky typu Ti druzí nebo Žena v černém, ale nijak zvlášť mě neděsí.

6) Říkala jsi mi o tvé fascinaci smrtí. Můžeš prosím zopakovat, co tě k této zálibě přivedlo? V čem se to projevuje dnes? A co ti přítomnost smrti přináší? V čem tě obohacuje?

Může za to nejspíš období deprese (a geny). Tehdy jsem zkrátka moc přemýšlela o životě a dospěla k tomu, že lidský život asi moc smysl nemá. V takové chvíli člověk logicky skončí u pojmu smrti. Žádný pokusný sebevrah ale nejsem a ani nebudu. Tahle část života ve mně jenom probudila to, co ve mně nejspíš dlouho spalo, jakýsi nihilismus. Není den, kdy bych na konečnost života nemyslela. To, že se tak upínám k smrti, mi pomáhá se víceméně vyrovnat s vlastní smrtelností, a věčný memento mori, kterým se pořád obklopuju, mi naopak říká, že nesmím zapomenout žít. Někdy si přeju žít úplně stejně jako ostatní a umět to vytěsnit a žít bez takové koule na noze, ale zároveň si říkám, že už bych jinak asi ani žít neuměla. Možná za to taky tak trochu může současný svět, kde je smrt a vůbec cokoliv, co není věčně mladý a krásný a perspektivní, beznadějně tabu.

8) Jakým způsobem si myslíš, že se film (jakýkoli) mění, když se do něj přidá postava zombie?

Začne být poněkud absurdní - zombie je zatím/pokud víme nereálný stav. Záleží pak na tom, jakým způsobem je tenhle prvek použit. Někde funguje jako prvek komična, jinde naopak ještě přitěžuje atmosféru. Obecně vzato bych ale řekla, že postava zombie posouvá film do kategorie hororu a že signalizuje, že máme čekat něco neskutečného.

9) Když si jdeš pustit nějaký film, co rozhoduje o výběru? (nálada, rozpoložení, jaký byl zrovna den, doporučení, hodnocení, žánr, emoce, které u filmu očekáváš... či něco jiného?)

Záleží, co jsem musela přes den přestát, jakou mám náladu, jestli si chci odpočinout nebo ještě trochu přemýšlet. Zombie film volím, když si chci odpočinout a vypnout hlavu. Když jsem ještě takzvaně rozjetá, tak si ráda pustím něco akčnějšího, což taky může být zombie film. Ale asi ne zrovna ten romantický.

10) Jaké emoce očekáváš od zombie snímku? Proč?

Napětí. Ztotožním se s hlavními postavami a částečně to prožiju s nimi. Proč to, to nevím. Někdy taky čekám podivnou, ujetou pohádku pro dospělé s dobrým koncem.

11) Co si myslíš, že lidi na příbězích zombie apokalypsy baví?

Řekla bych, že to stejný, co mě. Určitá (ne)skutečnost, absurdita, jiná forma akce, často taky černý humor, možná i určitá katarze spočívající v tom, že si oddechneme, že je to jenom film.

12) Myslíš si, že je zombie apokalypsa reálná hrozba?

Myslím, že nepůjde o zombie, jak je známe z filmu. Za největší hrozbu považuju jakoukoliv pandemii, která může způsobit totální kolaps jakýhokoliv systému. Pak se z té masy nemocných lidí, který už nemá kdo léčit, může snad stát cosi na způsob zombie. O krev a naše mozky jim ale asi nepůjde. Koneckonců, zombie v jakési pseudoformě v přírodě vlastně existují. Tuším, že o tom psali v National Geographic. Šlo o nějakýho tvora, který napadne nervovou soustavu housenky a de facto ji připraví o vůli a svobodný život a ovládá její tělo. Housenka se dá považovat za mrtvou, ale pořád se hýbe.

13) Ovlivňují zombie příběhy nějak tvůj každodenní život? (příprava na apokalypsu, představuješ si, jak by ses zachovala, cítíš nějaké emoce jako strach či jiné, vyvolává to v tobě nějaké úvahy o světě, LARP/zombie walk)

Nejsem žádný prepper. Ale často si představuju, co bych dělala, kdybych se najednou nemohla dostat domů a věděla bych, že už tam ani nemůžu. Uvažuju přitom o věcech, který se podle mého názoru ve filmech neřeší – jak bych si vyndávala čočky? Nelezly by mi na nervy mastný vlasy? Kam bych šla? Unesla bych vůbec všechny ty věci, co bych potřebovala? Měla bych vůbec jako vegetarián šanci? A není to trochu divný dívat se na gore filmy a odmítat maso? Jak bych se bránila, když nemám zbraň, ani zbroják? Chtěla bych si ale udělat malou skříňku s nezbytnostma pro rychlý odchod a s trvanlivým jídlem a zároveň u sebe vždycky mít něco na způsob KPZ. Zatím u sebe nosím akorát švýcarák, nezbytný papírový kapesníky a pepřák. Když se vracím pozdě za tmy domů, nezřídka si hraju na to, že jsem jediná na světě nebo že jsem hrdinka nějakýho apo příběhu. Musím tím pádem zapracovat na své fyzické výdrži. Tohle a krabičky se mi budou nepochybně hodit, i kdyby nedošlo ke katasotrofě, ale i kdyby mi najednou něco chybělo nebo třeba na týden vypořili elektřinu. Důležitý je být připraven. Což je ostatně skautský heslo.

14) V čem tě baví zombie LARP?

Můžu si vyzkoušet to, o čem jinak jenom přemítám. Můžu odejít do dalšího ze svých vesmírů. A kromě toho si ráda hraju.

15) Proč myslíš, že je zombie walk tak oblíbený po celém světě? Co člověku můžu přinést převlečení se za zombii?

Myslím, že je to tím, že se lidi prostě pořád rádi hrají. A jak si líp vyhrát než na sebe napatlat tuny šíleností a vyhrát si s umělou krví? Možná je v tom taky jistý vzdor proti celosvětovému a každodennímu diktátu krásy a svěžesti.

DEMOGRAFICKÉ ÚDAJE:

věk: 23

místo bydliště Brno

zaměstnání: prodavač